

ЄВР БЮЛЕТЕНЬ

Інформаційне видання Представництва Європейського Союзу в Україні

⇒ ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ В УКРАЇНІ ПРОЙШЛИ УСПІШНО / 7 ⇒ НАГОРОДЖЕНО ПЕРЕМОЖЦІВ ФОТОКОНКУРСУ ПРОГРАМИ «МОЛОДЬ В ДІ» / 11 ⇒ СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ В НІМЕЧИНІ: МІФИ І РЕАЛІЇ / 25

Європарламент затвердив нову Єврокомісію (стор. 4-6)

Відбувся «круглий стіл» у рамках проекту Твіннінг «Підтримка та вдосконалення системи підготовки державних службовців в Україні» (стор.18)

Високий представник ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон провела низку переговорів зі світовими лідерами (стор. 20).
На фото: зустріч з держсекретарем США Гіллари Клінтон.

ЄВРОБЮЛЕТЕНЬ №2'10

Інформаційне видання Представництва
Європейського Союзу в Україні

Засновник: Представництво
Європейського Союзу в Україні

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №13773-2747ПП від 17.03.2008 р.

Київ 01024, вул. Круглоуніверситетська, 10
www.delukr.ec.europa.eu

Зміст бюлетеня не обов'язково відбиває
офіційні погляди Європейського Союзу

© Європейська Комісія, 2010

Керівник проекту Ірина Стаднічук
E-mail: Irina.Stadnychuk@ec.europa.eu

Головний редактор Анатолій Марциновський

У реалізації проекту Олег Фурділо
беруть участь Тетяна Яцюк
Сергій Матвєєв

Комп'ютерна Андрій Ходзицький
верстка

Інтернетверсія www.delukr.ec.europa.eu

Індекс видання 98603

Видавець: ТОВ «Видавництво «Консультант»

Адреса: 03039, м.Київ,
вул. Голосіївська, 7, корп. 2

Тел/факс (044) 251-49-51

ISSN 1725-0811

Підписано до друку 18.02.10.
Друк: ТОВ «Інфопрінт»
м. Київ, вул. Фрунзе, 82

Наклад 10 400 прим.

Безкоштовно

ЄВРОСОЮЗ ОЧІКУЄ СТАБІЛЬНОСТІ ТА РЕФОРМ

Під час минулої виборчої кампанії в Україні було чимало розмов про те, якого кандидата підтримує Євросоюз. Бажаючих постати проєвропейськими політиками вистачало. Власне, дивно було б, якби таких бракувало — адже фактом є те, що більшість українців однозначно підтримують наближення України до Європи.

Водночас саме нинішні вибори й дали чітку відповідь на запитання про підтримку Євросоюзу та його симпатії. Для кращого їх розуміння слід повернутися до подій понад п'ятирічної давнини.

Восени 2004 року переможцем другого туру тодішніх президентських виборів було офі-

Тема номера

Європарламент затвердив новий склад
Єврокомісії 4

Відносинами з Україною
опікуватиметься Штефан Фюле 5

Знайомтеся: нова Єврокомісія 6

Сергій Воробасєв: «Слухання
кандидатів у Комісари ЄС аж ніяк
не були формальністю» 7

Відносини ЄС—Україна

ЄС визнає президентські вибори
в Україні 8

Лідери Євросоюзу привітали
Віктора Януковича 9

Підписано меморандум з протидії
наркаторгівлі 10

Відбулася зустріч Кетрін Ештон
і Петра Порошенка 10

Програми ЄС в Україні

Нагороджено переможців фотоконкурсу
програми «Молодь в дії» 11

Завершився проект із впровадження
інструменту Твіннінг в Україні 11

Завершилися інформаційні дні
програми Темпус 12

Українські Євроклуби: потрібна більша
зацікавленість шкіл та вчителів 13

Рік Флінт: «Участь населення —
це запорука успіху будь-якої
інформаційної кампанії» 14

Відбувся семінар
з соціальної журналістики 15

Проведено дослідження
щодо насильства в сім'ї 16

Стартував проект зі сприяння
залученню інвестицій 17

Розпочато демаркацію придністровської
ділянки кордону 17

На «круглому столі» обговорили питання
підготовки держслужбовців 18

Нагородили переможців
«медичного» конкурсу 18

ційно проголошено Віктора Януковича — але Євросоюз не визнав результат тих виборів, оскільки були очевидними численні порушення й фальсифікації, які вплинули на їхній результат. У другому турі нинішніх виборів переміг той самий кандидат — і ЄС привітав Україну з демократичним виборчим процесом.

Цей простий приклад ще раз доводить, що для Євросоюзу не важливі персоналії, головне демократичний розвиток у країні. Адже саме це, а не окремі політики, є запорукою зближення ЄС та України, чого у Союзі щиро бажають.

Нинішні вибори пройшли загалом відповідно до європейських стандартів. Але тепер слід рухатися далі. В Україні багато говорять про європейську інтеграцію, членство в Євросоюзі, можливість для українців відвідувати ЄС без віз. Проте для досягнення всього цього

Новини Євросоюзу

Гуманітарна допомога

Євросоюз виділив Гаїті
понад 400 мільйонів євро 19

Брюссель допоможе боротися
зі стихійними лихами
у Центральній Азії 19

Розширення і зовнішня політика

Кетрін Ештон зустрічається
зі світовими лідерами 20

Європейський центробанк
допоможе країнам-кандидатам 20

ЄС та Ірак співробітничатимуть
в енергетичній сфері 20

Права людини

Страсбурзький Євросуд
найпопулярніший серед росіян,
румунів, поляків та українців 21

Нікіфороса Діамандуроса переобрано
омбудсменом 21

Регіональне співробітництво

Започатковано стратегію розвитку
Дунайського регіону 22

Створено Євро-середземноморську
асамблею місцевих влад 22

Створено Євро-середземноморську
асамблею місцевих влад 22

Культура

У Європи — три культурні столиці 23

Довкілля

Євросоюз офіційно приєднався
до Копенгагенських домовленостей 24

Єврокомісія закликає до жорсткішого
контролю за управлінням відходами 24

Молодіжний майданчик

Міфи і реалії навчання в Німеччині 25

Студентка з Польщі стала автором
постеру Дня Європи—2010 26

го лише слів (яких під час виборів не бракувало) замало.

Стабільність і реформи: ось дві речі в Україні, які для Євросоюзу не менш важливі за чесні й прозорі вибори. Адже якщо після цілком демократичного волевиявлення триває політична колотнеча — це значною мірою нівелює здобуток виборів і унеможливує реформи, такі потрібні Україні для наближення до ЄС, поліпшення добробуту своїх громадян та зміцнення їхньої безпеки, полегшення умов роботи бізнесу тощо.

Отже, існує такий своєрідний ланцюг іспитів: вільні вибори—стабільність—реформи. Перший Україна склала, нині час для другого й третього. Це й буде, водночас, тестом на проєвропейськість українських політиків. Бо лише словами тут справді не відбудешся.

Редакція

ЄВРОПАРЛАМЕНТ ЗАТВЕРДИВ НОВИЙ СКЛАД ЄВРОКОМІСІЇ

9 лютого Європейський Парламент затвердив новий склад Європейської Комісії. «За» проголосували 488 депутатів, проти були 137 і 72 утрималися.

Хвилююча мить — депутати Європарламенту голосують за новий склад Єврокомісії.

— Уперше в нашій історії ми затверджуємо Єврокомісію в ролі реального учасника законодавчого процесу, — наголосив Президент Європарламенту Ежи Бузек. — Це є початком нового десятиліття, яке несе нові методи роботи європейських інституцій.

Також Європарламент схвалив оновлену Рамкову угоду з Єврокомісією. Цей документ було укладено вперше в 1990 році. Відтоді його оновлюють кожні п'ять років. Угода визначає політичну відповідальність Європарламенту та Єврокомісії та основні принципи співпраці між двома інституціями.

Нинішнє оновлення угоди враховувало набуття чинності Лісабонської угодою і, відповідно, посилення ролі Європарламенту. У документі йдеться, що Єврокомісія протягом трьох місяців з часу ухвалення ЄП законодавчих ініціатив має поінформувати депутатів про перспективи їхньої реалізації. У випадку відмови Брюссель повинен дати детальні пояснення депутатам, чому їхня ініціатива не може бути реалізована.

Оновлена угода також передбачає надання Єврокомісією Європарламенту короткої інформації щодо процедури, які розпочинаються Єврокомісією через порушення законодавства ЄС, а в разі додаткового прохання з боку ЄП — детальної інформації про такі процедури.

Угода також передбачає: якщо Європарламент проситиме Президента Єврокомісії висловити недовіру тому чи іншому її члену, він повинен розглянути це й або запро-

понувати відповідному Комісару звільнити посаду, або пояснити Європарламенту свою відмову.

Документом також посилюється роль Європарламенту у проведенні міжнародних переговорів, зокрема, у сфері торгівлі.

— Ця угода повинна просувати вперед наші спільні інтереси, щоб давати європейські відповіді на питання, які постають сьогодні перед європейцями, — заявив Президент Єврокомісії Жозе Мануел Баррозу. — Оскільки ми оновили документ відповідно до Лісабонської угоди, вона має вписувати нові принципи, за якими ми будемо щоденно співпрацювати. Угода має допомогти нам створити нову культуру партнерства, щоб ми могли використовувати наші спільні важелі й реально просувати європейський проект.

У своєму виступі перед європарламентаріями Жозе Мануел Баррозу також назвав пріоритети для Євросоюзу і, відповідно, для нової Єврокомісії. Це — успішний вихід з кризи, лідерство в зупиненні глобального потепління та енергоефективності, розвиток нових джерел зростання і соціальної згуртованості, збільшення свободи та безпеки людей.

Процес затвердження Європарламентом нової Єврокомісії розпочався 11 січня. Спочатку всі кандидати на посади Комісарів пройшли через слухання у профільних комітетах ЄП. Не обійшлося без несподіванок: номінована на пост кандидата з питань розвитку і гуманітарної допомоги болгарка Румяна Желева не змогла перекопати депутатів у своїй професійній відповідності цій посаді й належним чином роз'яснити деякі власні фінансові справи. Замість неї Болгарія запропонувала Кристаліну Георгієву. Відповідно, затвердження Єврокомісії Європарламентом було перенесено з 26 січня на 9 лютого. ★

Колегія Європейської Комісії (частіше кажуть просто Єврокомісія) складається з 27 осіб: Президента, його заступників та Комісарів. Кожна країна-член ЄС делегує до неї по одному представнику. Обов'язки між Комісарами розподіляє Президент Єврокомісії.

Партійний склад нової Єврокомісії загалом відбиває політичні вподобання Європи: 13 правочентристів, 8 лібералів та 6 лівоцентристів. 14 членів ЄК працювали в минулому складі. Серед комісарів 9 жінок, що становить рівно третину від складу Єврокомісії.

ВІДНОСИНАМИ З УКРАЇНОЮ ОПІКУВАТИМЕТЬСЯ ШТЕФАН ФЮЛЕ

Комісар ЄС з питань розширення та Європейської політики сусідства, чех Штефан Фюле є тепер у Єврокомісії людиною, що безпосередньо опікуватиметься відносинами з Україною. Під час слухань в Європарламенті він висловив свої погляди на деякі питання, що зараз перебувають у його компетенції.

Східне партнерство. На думку Штефана Фюле, ця ініціатива ЄС є нині найкращим засобом для наближення України до Євросоюзу.

— Ми повинні віддати належне тому, що українці хочуть бути ближчими до ЄС, — зауважив він під час слухань у Європарламенті. — Думаю, ми бажаємо того ж самого. І маємо зараз для цього чудовий інструмент — Східне партнерство.

Штефан Фюле заявив, що сьогодні Євросоюз готовий запропонувати Україні не лише посилені політичний діалог та Угоду про вільну торгівлю, але й здійснювати кроки у сфері забезпечення мобільності громадян.

Щодо перспектив членства України в ЄС Штефан Фюле наголосив на статті 49 Угоди про ЄС, у якій йдеться: приєднатися до Союзу може будь-яка європейська країна, яка відповідає необхідним критеріям.

— Але чи готова Україна? Ні. Чи є Східне партнерство правильним засобом зробити Україну ближчою до ЄС? Так. І саме тому я буду приділяти значну увагу цьому питанню, — підкреслив він.

Росія. Штефан Фюле зазначив, що Росія є важливим партнером ЄС. Водночас він висловив думку про те, що дехто в ній має визнати: часи політичних ігор закінчилися, і зараз потрібно шукати такі рішення, які б задовольняли всі сторони.

Політика розширення. Говорячи про подальше розширення Євросоюзу, Штефан Фюле зазначив, що у діалозі з країнами-кандидатами і потенційними кандидатами Єврокомісія повинна насамперед звертати увагу на Ко-

пенгагенські критерії і не говорити про часовий розклад. Водночас він наголосив, що його завданням на посаді Комісара ЄС буде також «допомога цим країнам у проведенні необхідних реформ».

— Розширення — це більше, ніж публічна політика і більше, ніж портфель Комісара, — сказав він. — Воно трансформувало мою країну, моє життя і всю Європу. Тинь залізної завіси, яка впала 1989 року, остаточно зникла лише з розширенням 2004-го.

Штефан Фюле висловився за те, щоб 2010 року Албанія та Боснія і Герцеговина приєдналися до країн, громадяни яких можуть відвідувати Євросоюз без віз. Він також виступає за початок структурованого діалогу з цього питання з Косово.

Членство Туреччини. Штефан Фюле ствердно відповів на запитання щодо можливості повноцінного членства Туреччини в Євросоюзі.

— Я можу собі це дуже добре уявити, — сказав Штефан Фюле. — Але країна повинна виконати всі умови. Тоді це буде сучасна й реформована Туреччина, і приєднання піде на користь і їй, і Євросоюзу. ★

Штефан Фюле народився 24 травня 1962 року. У 1986-му закінчив Московський інститут міжнародних відносин. У 1990–1995 роках працював у структурах ООН, після цього — у Міністерстві закордонних справ Чехії, де очолював відділ ООН та, згодом, відділ з безпечної політики.

1998 року Штефана Фюле призначено на посаду посла Чехії в Литві. Потім, у 2001-му, першим заступником міністра оборони Чехії. 2002 року він знову повертається на дипломатичну роботу — послом Чехії у Великій Британії. 2005-го Штефан Фюле стає Постійним представником Чехії при НАТО. У травні 2009 року його призначають міністром з європейських справ.

Штефан Фюле вільно володіє англійською та російською мовами, має базові знання німецької та французької. Він одружений, має трьох дітей.

ЗНАЙОМТЕСЯ: НОВА ЄВРОКОМІСІЯ

Жозе Мануел Баррозу
Президент

Кетрін Ештон
Віце-президент
Високий представник
з питань спільної зовнішньої
та безпекової політики

Вівіан Редінг
Віце-президент
Юстиція,
фундаментальні права
та громадянство

Хоакін Альмунія
Віце-президент
Конкурентна політика

Сім Каллас
Віце-президент
Транспорт

Неелі Крус
Віце-президент
Цифрові технології

Антоніо Таяні
Віце-президент
Промисловість
та підприємницька діяльність

Марош Шевчович
Віце-президент
Міжінституційні відносини
та управління

Янез Поточнік
Довкілля

Оллі Рен
Економічні та монетарні
справи

Андріс Пібалґс
Політика розвитку

Мішель Барньє
Внутрішній ринок
та сфера послуг

Андрулла Вассіліу
Освіта, культура,
багатомовність та молодь

Альґрдас Шемета
Оподаткування та митний
союз, аудит, боротьба
проти шахрайства

Карел де Гюхт
Торгівля

Джон Даллі
Охорона здоров'я та захист
прав споживачів

Мойра Гейґн-Куїн
Дослідництво та інновації

Януш Левандовські
Бюджет та фінансове
планування

Марія Даманакі
Морська та риболовецька
політика

Гюнтер Г. Еттинґер
Енергетика

Йоганнес Ган
Регіональна політика

Конні Гедегард
Питання клімату

Штефан Фюле
Розширення та Європейська
політика сусідства

Ласло Андор
Працевлаштування,
соціальні справи
та політика залучення

Сесілія Мальмстрьом
Внутрішні справи

Крісталіна Георгієва
Міжнародна співпраця,
гуманітарна допомога
та врегулювання криз

Дачан Чолош
Сільське господарство
та розвиток сільської
місцевості

«СЛУХАННЯ КАНДИДАТІВ У КОМІСАРИ ЄС АЖ НІЯК НЕ БУЛИ ФОРМАЛЬНІСТЮ»

Кореспондент УНІАН у Брюсселі Сергій Воропасв був присутній на слуханнях кандидатів у Комісари ЄС у комітетах Європарламенту. Він поділився з «Євробюлетенем» деякими враженнями.

— Наскільки жорсткою була процедура слухань, чи справді можна говорити про «підсмажування», як це називають на брюссельському есважаргоні?

— Насправді говорити про жорсткість, коли йдеться про європейських політиків, досить важко. Існує певна етика відносин, яка формувалася десятиріччями. Отже, навіть якісь непрості запитання чи зауваження висуваються нормальним тоном, без істерики.

Звісно, минулі слухання кандидатів у Комісари формальністю назвати не можна. Депутати Європарламенту справді намагалися зрозуміти, наскільки той чи інший номінант має професійні навички для здійснення своєї майбутньої роботи, володіє темою, якою буде займатися. Були і якісь особисті політичні запитання. Скажімо, у британки Кетрін Ештон депутати наполегливо допитувалися, що вона думає про війну з Іраком, яку свого часу розпочали США за підтримки Британії. І таки фактично добилися від неї визнання, що не було реальної потреби розпочинати ту війну.

Найбільшим підтвердженням того, що процедура слухань аж ніяк не є формальністю,

став випадок з болгаркою Румяною Желевою. Після слухань стали очевидними дві проблеми — її фінансові справи й слабе розуміння своєї майбутньої роботи. Наприклад, вона заявила про плани відвідати Сомалі, але поїхати в цю країну досить проблематично, оскільки практично неможливо забезпечити Комісару ЄС необхідну охорону і так далі.

— Наскільки відчувався під час слухань політичний чинник: скажімо, чи були соціалісти більш прискіпливі до Комісарів, які належать до Європейської народної партії, і навпаки?

— Частково це відчувалося. Скажімо, група Європейських народних партій прискіпливо підійшла до кандидата на посаду Комісара ЄС від Словаччини Мароша Шевчовича: вимагали пояснень за його давні висловлювання щодо ромів, які можна було б трактувати як дискримінаційні. Зрештою, під час слухань мала місце й політична гра, яка передбачала пошук і віднайдення компромісів. До речі, самовідвід Румяни Желевої також став одним із них — він влаштував не лише соціалістів, а й її однопартійців-народників.

— Які враження залишилися від Штефана Фюле, який опікуватиметься відносинами ЄС з Україною? Як він тримався?

— Він тримався абсолютно впевнено й чудово. Але я хотів би наголосити на іншому. Можливо, хтось в Україні сподівається, що оскільки Штефан Фюле — чех, то сприятиме тому, що Єврокомісія буде в чомусь менш вимогливою до України. Даремно. Вже під час слухань стало зрозумілим, що розраховувати на подібне не варто. Штефан Фюле показав себе як конструктивним, так і досить жорстким майбутнім Комісаром. Тому ніяких послаблень очікувати Україні не слід. ★

ЄС ВИЗНАЄ ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ В УКРАЇНІ

Україна давно вже не отримувала стільки компліментів від міжнародних організацій, як після минулих президентських виборів, у тому числі з боку Європейського Союзу.

8 лютого, міжнародні спостерігачі оприлюднюють попередню оцінку виборів.

І НА ПЕРШОМУ, Й НА ДРУГОМУ ТУРІ ВИБОРІВ В УКРАЇНІ ПРАЦЮВАЛА МІСІЯ СПОСТЕРІГАЧІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ — РАЗОМ ІЗ КОЛЕГАМИ З ОБСЄ, РАДИ ЄВРОПИ ТА НАТО. Крім цього, було багато представників від держав-членів ЄС. Після голосування вони разом виробили спільну оцінку виборчого процесу й безпосередньо виборів.

Звичайно, у звіті доповідачів вказано на недоліки й проблеми, які виникали. Зокрема, недостатньо прозорим є фінансування виборчої кампанії, покращення потребує виборче законодавство. Чимало негативних коментарів викликала зміна Закону про вибори президента за кілька днів до другого туру виборів — випадок для Європи унікальний. Проте незважаючи на все це, остаточна оцінка була загалом позитивною: вибори переважно відповідали міжнародним стандартам і їхні результати відбивають волевиявлення громадян.

КЕТРІН ЕШТОН, Високий представник ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики:

«Загалом спокійна атмосфера, в якій відбулися вибори, відкрита кампанія у медіа та той факт, що електорат отримав можливість реального вибору, є важливими досягненнями у демократичному розвитку України. Я особливо хотіла б привітати народ України з високою явкою на обох турах голосування та з продемонстрованою відданістю демократичному процесу. Європейський Союз продовжує залишатися вірним завданню поглиблення відносин з Україною та підтримки

України в реалізації програми реформ. ЄС із нетерпінням очікує на співпрацю з новим Президентом для досягнення цієї мети».

ЄЖИ БУЗЕК, Президент Європарламенту:

«Це великий успіх для всієї України. Незважаючи на політичну нестабільність останніх років, ми бачимо там міцний демократичний фундамент. Нагадаю, що п'ять років тому ситуація була прямо протилежною. Сьогодні ми бажаємо новому президенту України, обраному в демократичних й мирних умовах, діяти на благо своєї країни. Ми хочемо якомога кращих відносин з Україною»

Голова делегації Європарламенту Павел Коваль (у центрі) спілкується з українськими журналістами в неформальній обстановці.

ПАВЕЛ КОВАЛЬ, голова місії спостерігачів від Європарламенту, голова Делегації ЄП у відносинах з Україною:

«Двері до Європи для України мають бути відкритими. Добре проведені вибори — це важливий сигнал для громадської думки ЄС щодо того, що Україна є нормальною європейською країною, яка має право зробити європейський вибір».

Європейський Парламент присвятив ситуації в Україні окрему дискусію, за результатами якої було ухвалено резолюцію. Втім, розмова точилася не лише про вибори, а й про майбутній розвиток двосторонніх відносин.

ЛІДЕРИ ЄВРОСОЮЗУ ПРИВІТАЛИ ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА

Уже за кілька днів після другого туру виборів Віктор Янукович отримав низку листів від керівників держав-членів Євросоюзу і його інституцій з привітаннями з перемогою.

«Європейський Союз та Україна мають тісні відносини, що ґрунтуються на спільних цінностях та потужних взаємних інтересах. Серед них — спільна відданість ринковим реформам, шанування верховенства права та принципів демократії задля досягнення довготривалої заможності та безпеки народів України та ЄС, — йдеться у привітанні **Президента Європейської Ради ГЕРМАНА ВАН РОМПЕЯ**. — У цьому контексті я хотів би особливо привітати той факт, що українські вибори загалом відбулися відповідно до міжнародних стандартів. Протягом останніх років відносини між Україною та ЄС значно поглибилися — зокрема, завдяки широкомасштабному політичному діалогу та екстенсивній співпраці навколо широкого спектру питань. Амбітна Угода про асоціацію, щодо якої Європейський Союз та Україна нині ведуть перемовини, великою мірою відображає цю нову динаміку. Я вірю в те, що під вашим лідерством наші відносини продовжуватимуть стрімко розвиватися, і що перемовини про нову Угоду зможуть завершитися якнайшвидше».

«Протягом наступних років Україна матиме справу з багатьма викликами. Всесвітній економічний спад вплинув на вашу країну, так само як і на держави-члени Європейського Союзу, — написав **Президент Єврокомісії ЖОЗЕ МАНУЕЛ БАРРОЗУ**. — Нині існує негайна потреба у рішучих діях, спрямованих на впровадження ключових економічних та політичних реформ в Україні, аби забезпечити якнайшвидше відновлення, а також досягнення довготривалої стабільності та добробуту. Європейський Союз підтримуватиме Україну в цих зусиллях. Ми продовжуватимемо надавати вам політичну, економічну, фінансову та технічну підтримку — як на двосторонньому рівні, так і за допомогою Східного партнерства. Водночас ми залишаємося повною мірою відданими поглибленню

Лютий 2008 року, Брюссель. Віктор Янукович у складі делегації Верховної Ради бере участь у засіданні Комітету з міжпарламентського співробітництва ЄС–Україна. Зліва — член Європарламенту від Польщі Марек Сівець.

процесу політичної асоціації та економічної інтеграції між Європейським Союзом та Україною шляхом якнайшвидшого завершення наших перемовин щодо Угоди про асоціацію між ЄС та Україною».

Президент Європарламенту ЄЖИ БУЗЕК у своєму листі закликав Віктора Януковича «збудувати атмосферу довіри та посилити співпрацю між усіма політичними силами в країні для спільної роботи над необхідними соціально-економічною, судовою та конституційною реформами, а також для досягнення поступу в реалізації європейської програми дій для України». «Стикаючись із економічною рецесією, яка досі триває, із дедалі більшим дефіцитом енергетичної безпеки та дедалі вищим рівнем соціальної незахищеності, Україна гостро потребує політичної стабільнос-

ті та національної єдності. Більше, ніж колинебудь, вона також потребує продовження та посилення участі Європейського Союзу. Це наш спільний виклик та наша спільна відповідальність, — йдеться у посланні. — Я хотів би особливо наголосити на важливості парламентських відносин у рамках нашої загальної двосторонньої співпраці, особливо на значній роботі, яку здійснив Комітет з парламентського співробітництва між Україною та ЄС. Європейський Парламент також готується до тісної співпраці з Верховною Радою України у межах Парламентської асамблеї Східного партнерства EURONEST, яку невдовзі буде започатковано».

Листи від керівників інституцій ЄС містять також запрошення Віктору Януковичу відвідати з офіційним візитом Брюссель. ★

— Послання ЄС Україні чітке: зараз час діяти. Ми очікуємо побачити конкретні кроки вперед, — заявив на слуханнях **Комісар ЄС з питань зовнішньої політики та Європейської політики сусідства ШТЕФАН ФЮЛЕ**. Він наголосив, що для досягнення добробуту та безпеки Україні потрібні реформи. Невідкладними Комісар ЄС назвав боротьбу з корупцією,

поліпшення умов для бізнесу та інвестиційного клімату, гарантії справедливої конкуренції, зміцнення незалежної судової системи. Також потрібні секторальні реформи — в енергетиці, зокрема газовій сфері, щодо транспорту та навколишнього середовища.

Штефан Фюле особливо зупинився на конституційній реформі, яка, на його думку, по-

винна принести стабільність. Єврокомісар підтвердив цілі Євросоюзу: політична асоціація та економічна інтеграція України і ЄС.

— Але наші пропозиції — це не вулиця з одностороннім рухом. І наближення України залежить від якості виконання нею роботи й від економічних зусиль, — підкреслив Штефан Фюле. ★

ПІДПИСАНО МЕМОРАНДУМ З ПРОТИДІЇ НАРКОТОРГІВЛІ

Наприкінці січня

було підписано Меморандум про порозуміння між Центром ЄС з питань наркотиків та наркотичної залежності (EMCDDA) та Міністерством охорони здоров'я України. Свої підписи під документом поставили керівники цих структур Вольфганг Гьоц і Василь Князевич.

УЧАСТЬ У ЦЕРЕМОНІЇ ПІДПИСАННЯ ДОКУМЕНТУ ВЗЯВ ГОЛОВА ПРЕДСТАВНИЦТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УКРАЇНІ ЖОЗЕ МАНУЕЛ ПІНТУ ТЕЙШЕЙРА. Меморандум укладено на початковий термін у п'ять років. Він дозволить сторонам розробити спільні методики моніторингу нелегального вживання наркотиків. Також забезпечить можливість постійного обміну відповідними даними, інформацією про нові типи наркотичних і психотропних засобів, що з'являються на чорному ринку, технології їх виготовлення. В межах цієї угоди EMCDDA сприятиме проведенню навчань і обміну фахівцями та результатами наукових досліджень. Наприклад, що стосується незаконної торгівлі наркотиками, моніторингу ситуації з їх уживання та з інших питань, що викликають спільний інтерес.

— Сьогоднішня угода створює засади нових робочих стосунків нашого центру та українських партнерів, — заявив Вольфганг Гьоц. — Зокрема, вона забезпечить більш повну інформацію щодо вживання наркотиків в Єв-

Центр ЄС з питань наркотиків та наркотичної залежності. Він розташований у Лісабоні.

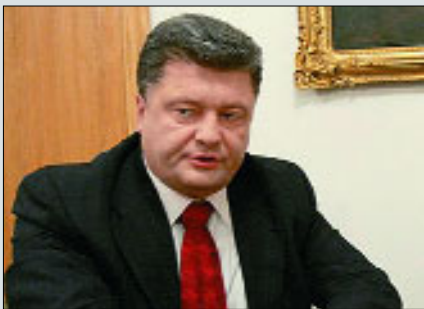
ропі й сприятиме належному формуванню політики в цій сфері.

Євросоюз і Україна є безпосередніми сусідами, отже, перед ними стоять спільні виклики. Серед них — протидія нелегальній транскордонній діяльності, включно із організованою злочинністю, тероризмом і незаконною торгівлею наркотиками. Морські порти,

автомобільні і залізничні шляхи в Україні й надалі використовуються кримінальними угрупованнями для контрабанди наркотичних засобів із Азії до Західної Європи. Тож підписання документа, який дозволить ЄС і Україні спільно долати ці виклики, є надзвичайно вчасним і необхідним кроком.

До сьогодні жодна країна колишнього СРСР, крім країн Балтії, не ставила перед собою цілей і, відповідно, не брала на себе тих зобов'язань, що містяться у цьому меморандумі, — наголосив міністр охорони здоров'я України Василь Князевич. — Ми дійсно вступаємо на дорогу повномірної співпраці з Європейським моніторинговим центром з питань наркотиків та наркотичної залежності — головною фаховою установою ЄС у цій галузі. Ставимо перед собою найамбітніші завдання. Через три-чотири роки хочемо мати в Україні сучасну і фаховоприйнятну для наших європейських друзів і світової спільноти національну систему моніторингу щодо наркотичної та алкогольної ситуації. 🇪🇺

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ КЕТРІН ЕШТОН І ПЕТРА ПОРОШЕНКА

У Лондоні на Міжнародній конференції по Афганістану відбулася перша зустріч Високого представника ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон та міністра закордонних справ України Петра Порошенка. Як повідомляє УНІАН, вони, зокрема, обговорили питання підготовки до другого туру президентських виборів в Україні. Було наголошено, що

проведення демократичних і справедливих виборів прискорить процес наближення України до ЄС.

Також Кетрін Ештон і Петро Порошенко обговорили хід переговорів з укладення Угоди про асоціацію, а також питання галузевої інтеграції України до ЄС.

Окрему увагу співрозмовники приділили питанням врегулювання у «гарячих точках» як в регіоні безпосереднього сусідства, так і в Афганістані. Кетрін Ештон висловила задоволення участю України у стабілізаційних процесах на території Афганістану, а також активною позицією України на Лондонській конференції.

Петро Порошенко запросив Кетрін Ештон відвідати Україну з візитом.

НАГОРОДЖЕНО ПЕРЕМОЖЦІВ ФОТОКОНКУРСУ ПРОГРАМИ «МОЛОДЬ В ДІЇ»

У Представництві Європейського Союзу в Україні відбулося нагородження переможців всеукраїнського фотоконкурсу програми ЄС «Молодь в дії». Він проходив протягом вересня-листопада минулого року.

ПРОВОДИЛИ КОНКУРС МЕРЕЖА ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ПРОГРАМИ «МОЛОДЬ В ДІЇ» У ПАРТНЕРСТВІ З РЕСУРСНИМ ЦЕНТРОМ ДЛЯ КРАЇН СХІДНОЇ ЄВРОПИ І КАВКАЗУ SALTO EECA ТА ПРЕДСТАВНИЦТВОМ ЄС В УКРАЇНІ. Головною метою конкурсу була пропаганда

Фотографія, яка перемогла на конкурсі.

міжнародної молодіжної співпраці, зокрема в рамках програми «Молодь в дії».

На конкурс було подано 55 фотографій від молодих людей, які брали або беруть участь у проектах в рамках програми «Молодь в дії»: молодіжних обмінах, волонтерстві, тренінгах тощо. Проголосувати за роботи можна було на україномовному сайті програми. Голосування відбувалося дуже активно, деякі фотографії набрали більше 600 голосів.

Активно підтримували учасників конкурсу друзі та партнери у проектах, про що свідчать коментарі до фотографій, що надходили також з інших країн.

Перше місце здобула Марина Соловйова з Національного авіаційного університету. Її фото називається «Місцевий хлопчик не покидає волонтера з Вірменії на час роботи». На другому місці — робота львів'янки Вікторії Міщук, яка нині працює волонтеркою Європейської волонтерської служби у Гданську (Польща). Її робота має назву «Щастям для однієї людини є інша Людина». І третє місце посіло фото Оксани Дехтярьової з луганського Молодіжного центру регіонального співробітництва під назвою «Love is the Answer».

Переможці конкурсу отримали від Представництва ЄС в Україні та Ресурсного центру для країн Східної Європи і Кавказу SALTO EECA кишенькові персо-

Приз Марині Соловйовій вручив координатор із питань преси та інформації Представництва Євросоюзу в Україні Девід Стулік.

нальні комп'ютери та матеріали програми «Молодь в дії».

Ознайомитися з усіма фотороботами можна на сайті <http://photo.yia.org.ua>, а з програмою Європейського Союзу «Молодь в дії» — на сайті www.yia.org.ua. 🇪🇺

ЗАВЕРШИВСЯ ПРОЕКТ ІЗ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТУ ТВІННІНГ В УКРАЇНІ

Наприкінці січня відбулася заключна конференція фінансованого Євросоюзом проекту «Впровадження інструменту Твіннінг в Україні». Участь у заході взяли дипломати Представництва Євросоюзу, посольств кра-

їн-членів ЄС, представники ключових проектів програми Твіннінг, українських міністерств та відомств.

Проект тривав 42 місяці. Він закінчив надійні підвалини для по-

дальшої успішної реалізації інструменту Твіннінг в Україні з подальшим реформуванням його порядку денного. Сформовано стали та позитивну систему навчання й постійного вдосконалення для кожного учасни-

ка проекту, досягнуто поєднання громадських та індивідуальних інтересів, забезпечено умови для плідної співпраці й діалогу між усіма зацікавленими сторонами.

ЗАВЕРШИЛИСЯ ІНФОРМАЦІЙНІ ДНІ ПРОГРАМИ ТЕМПУС

У січні завершилися інформаційні дні програми Темпус. Вони стартували ще на початку грудня 2009 року і пройшли в усіх регіонах України.

Виступає Керівник відділу програм допомоги Представництва ЄС в Україні Клаудія Фішер.

ТЕМПУС (ТРАНС-ЄВРОПЕЙСЬКА ПРОГРАМА МОБІЛЬНОСТІ ДЛЯ НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТАХ) — ЦЕ ПРОГРАМА ЗОВНІШНЬОЇ ДОПОМОГИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ, ЗАСНОВАНА З МЕТОЮ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ-СУСІДАХ ЄВРОСОЮЗУ ЧЕРЕЗ АКТИВІЗАЦІЮ СПІВРОБІТНИЦТВА МІЖ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ ЄС ТА КРАЇН-ПАРТНЕРІВ. Її започаткували ще 1990 року. Нині реалізується Темпус IV — цей етап програми спрямований, зокрема, на запровадження положень Болонського процесу.

— Вища освіта надзвичайно важлива для економічного й соціального розвитку країни, вона відіграє величезну роль у створенні кваліфікованих людських ресурсів, — заявила під час Всеукраїнського інформаційного дня Темпус Керівник відділу програм допомоги Представництва ЄС в Україні Клаудія Фішер. — Оскільки Україна в 2005 році приєдналася до Болонського процесу, то взяла на себе зобов'язання організувати відповідним чином навчальний процес. І вже багато чого в цьому досягла. Звичайно, програма Темпус та-

кож допомагає Україні у реформуванні вищої освіти й гармонізації її з принципами Болонського процесу.

Програма Темпус втілюється в життя через проекти за участю університетів і науково-дослідних інституцій, міністерств чи незалежних агенцій із забезпечення якості освіти, студентських спілок, асоціацій ректорів, викладачів, громадських організацій із країн-членів ЄС і країн-партнерів. Партнерство між університетами має форму консорціуму, кількість членів якого не обмежена. Участь у проекті можуть брати мінімум три учасники від країн ЄС та один чи кілька — від країн-партнерів.

Всеукраїнський інформаційний день програми Темпус пройшов 20 січня у столичному Національному педагогічному університеті ім. Драгоманова. Присутнім розповіли про програму загалом і про результати її другого конкурсу. Крім цього, учасникам інформаційного дня було надано багато корисної інформації про третій конкурс — його параметри та новачі, завдання та національні пріоритети для України. Було розказано про досвід написання та реалізації проектів Темпус українськими університетами. Частина інформаційного дня була присвячена іншим освітнім програмам ЄС — Еразмус Мундус II та імені Жана Моне.

Більше про програму Темпус можна дізнатися на сайті www.templus.org.ua. ★

УКРАЇНСЬКІ ЄВРОКЛУБИ: ПОТРІБНА БІЛЬША ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ ШКІЛ ТА ВЧИТЕЛІВ

Концепція

Євроклубів народилася в Португалії, звідки розповсюдилася до інших країн Європи й світу. Нині участь у Євроклубах передбачає самовираження їх учасників, розповсюдження інформації на тему ЄС, створення громадянського суспільства.

ВСІ ЦІ ЧИННИКИ СЛУГУЮТЬ ПОГЛИБЛЕННЮ ЗНАТЬ Й УСВІДОМЛЕННЮ СУСПІЛЬСТВОМ ТОГО, ЩО ЯВЛЯЮТЬ СОБОЮ ІДЕЇ СПІЛЬНОТИ ТА ІНТЕГРАЦІЇ. Своєю чергою відповідні цінності вписані в політику ЄС, який пропагує культурне розмаїття, діалог, розуміння й повагу до відмінностей між людьми. Тренери, волонтери й учителі, що працюють в Євроклубах, прагнуть доносити до молоді ці речі й своє бачення їх.

Українські Євроклуби намагаються відповідати цим вимогам — працювати на високому рівні. Однак це не означає, що вони не стикаються з проблемами. Для України Євроклуби є справою новою. Найстаріші з них працюють лише близько трьох років, і методом проб і помилок вдосконалюють свою діяльність.

На першому етапі розвитку Євроклубів в Україні не було зрозуміло, якою має бути їхня роль і сфера відповідальності. Потім найактуальнішою потребою стало донесення інформації до зацікавлених людей, які могли усвідомити реальну та потенційну користь, що дає участь у Євроклубах. Органом центрального рівня, який відповідає за доступність пропозицій Євроклубів, є Міністерство освіти та науки України. Таку ж роботу проводить Представництво Євросоюзу в Україні.

Якою є нинішня дійсність українських Євроклубів? На жаль, практика показує, що багато з них залишаються наодинці зі своїми проблемами. Незважаючи на постійну інформаційну кампанію щодо Євроклубів та залучення міжнародних організацій, таких як Фундація Стефана Баторія або Фонд «Відродження», все ще мають місце персональні й програмові проблеми.

У школах діяльність Євроклубів носить характер додаткових позакласних занять, які відбуваються переважно раз на тиждень. Наслідком цього є незначна залученість до них учнів.

— У заняттях беруть участь близько десяти дітей. Регулярно приходять лише три особи, — розповідає польський волонтер Йоанна Пецик, яка веде у Львові Євроклуб «Теорема майбутнього». — Решта — це час-то випадкові особи, яких змушують приходити вчителі.

Одна з причин такої ситуації — дуже щільний графік роботи школи. Зокрема, це дуже

відчула Каміла Захарук, волонтер Львівського центру освітніх ініціатив. На її думку ті учні, які б могли стати найкращими учасниками Євроклубів, не можуть брати в них участь через велику завантаженість.

Непокоять не тільки кількість і частота занять, але й комунікація та кадри. Крім волонтерів, заняття проводять призначені спеціально для цього вчителі — один чи два, залежно від потреби. На думку Катажини Качинської з вінницького Центру європейської інформації «Креатив», роль учителя дуже велика. Є такі, які роблять цю справу з захопленням, і тоді можна досягти значних результатів. Однак багато вчителів, які опікуються Євроклубами, дивляться на них як на непотрібний зайвий обов'язок. Залишаються байдужими до тих завдань, які ставить перед ними керівництво. Показовим наслідком цього є, наприклад, така ситуація: із 60 зареєстрованих у Вінницькому відділі освіти Євроклубів фактично діють лише близько 25.

Анжей Бабанчик веде у Львові два Євроклуби: «Гроно зірок» та «Номер один». Він також вважає, що загалом Євроклуби здають іспит успішно. Але потрібна більша зацікавленість з боку шкіл, а не тільки обмеженого кола дітей.

— Євроклуби є успішними лиш у тому випадку, коли вдається дисциплінувати групу, виокремити ядро колективу і лідера, а також заангажувати до того навчання вчителів, — додає Каміла Захарук.

Також багато чого треба зробити щодо добору методів праці. Гарні приклади є. Часто вчителі, які проводять Євроклуби, використовують активні методи: такі як мозковий штурм, стимуляції, фільмові проєкції, зустрічі з представниками європейських інституцій. Наприклад, Каміла Захарук організувала конференцію з польським депутатом Європарламенту Гражиною Станішевською. Результат був дивовижний. З'ясувалося, що навчання дітей на тему європейської інтеграції треба починати зі зміни ставлення до цього з боку тих, хто навчає. Волонтери Європейської волонтерської служби часто ставлять запитання: що буде з Євроклубами, якими вони опікуються, після їхнього від'їзду? Діти дуже охочі й зацікавлені в участі в них, але чи будуть проявляти ініціативу в проведеному такого типу заняття вчителі?

За словами Катажини Качинської, у Вінниці нині планують створити мережу співпраці Євроклубів.

— Зараз працюємо над Інтернет-порталом цієї мережі, — каже вона. — Там кожен Євроклуб зможе створити власний профайл і презентувати свою діяльність, обмінюватися інформацією з іншими.

Подібні меті слугують щомісячні оціночні зустрічі серед львівських Євроклубів. Під час них молодь спілкується з учителями, відбувається обмін досвідом, створюється Євроклубова громада.

Водночас ті, хто веде Євроклуби, мають повну згоду щодо того, що ці заняття дуже сильно впливають на свідомість їхніх учасників. Багато з учителів та тренерів вважають, що вчать учнів бути активними, шукати інформацію, співпрацювати й бути відкритими до інших культур. Йоанна Пецик каже, що завдяки участі в Євроклубах діти навчаються «чужого», й таким чином більше пізнають самі себе. Завдяки цьому Європа не є для молодих українців уже чимось далеким і неосяжним. Вони мають повне відчуття того, що є справжніми європейцями. Євроклуби — це досконалий спосіб донести до учнів інформацію про Європейський Союз в цікавий і доступний спосіб.

**Катажина Забртанська,
Подільська агенція
регіонального розвитку,
Вінниця**

«УЧАСТЬ НАСЕЛЕННЯ – ЦЕ ЗАПОРУКА УСПІХУ БУДЬ-ЯКОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ»

Загальновідомо, що дотримання прав жінок і дітей є для України досить серйозною проблемою. Європейський Союз багато робить, щоб допомогти в цьому, за його фінансової підтримки реалізується низка проектів. Однак не менш важливим є усвідомлення проблеми самим українським суспільством. Саме цим займається проект ЄС «Права жінок та дітей в Україні — комунікаційний компонент». Пропонуємо інтерв'ю з його керівником Ріком ФЛІНТОМ.

— Які завдання стоять перед вашим проектом?

— Наш проект — це компонент масштабної програми з бюджетом 14 мільйонів євро, яка фінансується ЄС. Вона спрямована на підтримку прав жінок та дітей в Україні і складається з п'яти окремих проектів. Чотири з них провадяться міжнародними організаціями й займаються різними нормативними та технічними аспектами прав жінок та дітей. Такими проектами є «Розвиток комплексних превентивних послуг для дітей, позбавлених батьківського піклування та дітей, які опинились у складних життєвих обставинах», який виконується ЮНІСЕФ; «Гендерна рівність у світі праці» — Міжнародною організацією праці;

«Рівні можливості та права жінок в Україні» — ПРООН; «Зміцнення та захист прав жінок та дітей в Україні» — Радою Європи.

Ми, комунікаційний компонент — п'ятий проект у рамках цієї програми. Його виконує бельгійська компанія «Сафедж». Нашим завданням є розробити та провести комунікаційну кампанію у співробітництві з чотирма проектами-партнерами та Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту України.

На жаль, розуміння прав жінок та дітей в Україні знаходиться на досить низькому рівні, а дискримінація та насильство є поширеним явищем вдома та на роботі. Глибоко вкорінені стереотипи стали причиною низького статусу прав жінок та дітей, і це незважаючи на досить серйозні законодавчі напрацювання, покликані їх захищати.

Нашою метою є використання різних комунікаційних інструментів на підтримку прав жінок та дітей, робота зі зміни ставлення та поведінки, а також висвітлення українських і міжнародних ініціатив у цій галузі.

Задля цього ми співпрацюємо з міністерством, міжнародними організаціями та громадянським суспільством. Таким чином ми можемо підвищити рівень інформованості щодо прав жінок і дітей в Україні, а також вплинути на ставлення суспільства до цих питань. Інструментом є інформаційно-комунікаційна кампанія у 15 областях та в національному масштабі.

— Коли розпочався проект, чим саме ви займаєтесь зараз?

— Проект було розпочато восени минулого року. Нині працюємо з українськими та міжнародними комунікаційними експертами і організаціями над розробкою згаданої мною інформаційної кампанії. Вона розрахована на період до кінця 2011 року. Запустити її плануємо у квітні за допомогою різних комунікаційних каналів: «білбордів», рекламної продукції, різноманітних засобів масової інформації та Інтернет тощо. Крім цього, розробляємо інструментарій, який має допомогти зацікавленим сторонам та партнерам нашого проекту в розробці власних комунікаційних стратегій чи програм шляхом навчання та обміну передовою практикою.

Тематика кампанії охоплюватиме кілька взаємопов'язаних питань: права жінок та дітей, проблему домашнього насильства, захист дітей та гендерну рівність.

— Зміна стереотипів — це достатньо амбіційна задача. Як плануєте цього досягти?

— Змінити стереотипи за день неможливо. Цей процес може тривати десятиріччями — набагато довше періоду роботи самого проекту.

Важливо пам'ятати про те, що вплив та спадок нашого проекту буде відчуватися ще довго після 2011 року. Наша роль — це робота з якомога більшою кількістю сторін задля розробки візуального компоненту і стратегії кампанії, які б продовжували працювати після завершення проекту. Працюючи з урядом України, зокрема з Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, а також нашими проектами-партнерами, ми розробляємо концепції кампанії, які можна

адаптувати та за певний час повторювати. Це критична вимога для успішності та безперервності нашої роботи — кампанію зможуть легко впізнавати та сприймати в українському суспільстві протягом багатьох років. Лише таким чином ми зможемо почати змінювати ставлення, а рано чи пізно — й поведінку.

— **Чи можете ви надати приклади успішних комунікаційних кампаній у сфері зміни суспільної думки, поведінки та стереотипів?**

— У світі є багато таких прикладів. Скажімо, австралійська кампанія «Slip, Slop, Slap» (накинй, вдягни, насунь). Метою її була боротьба з раком шкіри — серйозної проблеми в масштабі країни. Вона заохочувала населення носити на сонці верхній одяг, сонцезахисні окуляри та головні убори. Кампанію було запущено в 1981 році, і вона вважається чи не найуспішнішою кампанією за зниження темпів захворюваності раком шкіри. Пізніше її відтворили на території Нової Зеландії та в деяких регіонах Канади.

Ще один приклад резонансної кампанії — «Clunk Click with every trip» (клацни паском, як сідаєш до автомобіля). Її провели у Великій Британії з метою переконати водіїв пристібати пасок безпеки. Кампанія розпочалась у 1970-х роках під проводом відомих людей і незабаром стала своєрідним слоганом для всієї країни. Саме їй завдячують збереженням життів багатьох людей.

І зовсім нещодавно успішно виявилась кампанія «BOB» (БОБ) у Бельгії, спрямована проти водіння автомобіля у нетверезому стані. Там у 1990 роках причиною 10 відсотків автокатастроф вважалось саме надмірне вживання алкоголю. Тому бельгійський уряд запустив 1995 року цю кампанію. BOB — це особа, яка бере на себе відповідальність за друзів. Ця людина вирішує перед тим, як піти на вечірку, не пити — щоб сісти потім за кермо й розвезти всіх по домі-

ках. Концепція стала досить популярною. Саме поняття «BOB» тепер визнається 96 відсотками населення, а саме слово навіть увійшло до словника нідерландської мови! Кампанія виявилась настільки успішною, що незабаром одразу кілька країн Європи вдалися до аналогічного підходу.

Спільною рисою всіх цих кампаній вважається просте послання з єдиною метою, яке легко запам'ятати. Такі кампанії проводяться протягом кількох років одразу практично через усі ЗМІ. Саме подібного рівня успіху ми сподіваємось досягти з нашою кампанією.

— **До будь-якої соціальної кампанії важливо активно залучати пересічних громадян. Яким чином ви збираєтесь заохочувати українське суспільство до дій?**

— Звичайно, участь населення — це запорука успіху будь-якої інформаційної кампанії. Ми розробляємо одразу кілька стратегій, щоб досягти своєї мети. По-перше, працюємо з великою кількістю партнерів у громадянському суспільстві, органах влади та ЗМІ, зокрема на обласному рівні. Таке спонукання до змін може примножити наші ініціативи у сфері комунікації, і вже достатньо активно працює задля захисту прав жінок та дітей в Україні. По-друге, ми плануємо залучати громадян як активних учасників кампанії у реальному та віртуальному світі. Ключовим елементом такої роботи можна вважати запланований запуск кампанії з браслетом, яка схожа на подібну ініціативу у сфері підняття рівня інформованості населення про проблему ВІЛ/СНІДу. Носіння того браслету стане актом солідарності з кампанією та її цілями. Для Інтернету також розробляється кілька «вірусних» або ж «прихованих» кампаній. За своєю природою такі заходи можна вважати «персональними», вони розповсюджуються за безпосередньої участі громадян. ★

ВІДБУВСЯ СЕМІНАР З СОЦІАЛЬНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

У рамках проекту «Права жінок та дітей в Україні — комунікаційний компонент» відбулися семінар для журналістів та відкриття дискусія на тему «Можливості соціальної журналістики». Участь у ній взяв провідний європейський експерт у галузі комунікацій Патрік Вормс.

Він розповів про європейський та світовий досвід проведення різноманітних соціальних кампаній, які стосувалися підвищення безпеки дорожнього руху, привернення уваги до зон конфліктів тощо. Семінар відбувся у рамках діяльності Мережі соціальної журналістики в Україні, ініціатором створення якої виступив проект ЄС «Права жінок та дітей в Україні — комунікаційний компонент». Під час дискусії було обговорено питання, пов'язані з можливою участю українських мас-медіа у вирішенні різноманітних соціальних проблем.

Патрік Вормс є керуючим партнером відомого європейського консалтингового агентства «Аспект». Він створював та надавав інформаційну підтримку комунікаційним

кампаніям уряду Грузії, розвитку журналістики щодо навколишнього середовища в Бельгії на замовлення Єврокомісії, глобаль-

ній кампанії боротьби з наркотиками Інституту відкритого суспільства. Має ступінь магістра університету Кембриджа.

ПРОВЕДЕНО ДОСЛІДЖЕННЯ ЩОДО НАСИЛЬСТВА В СІМ'І

У рамках спільного проекту ЄС та ПРООН «Програма рівних можливостей та прав жінок в Україні» було проведено опитування щодо насильства у сім'ї. Проводила його компанія GfK Ukraine.

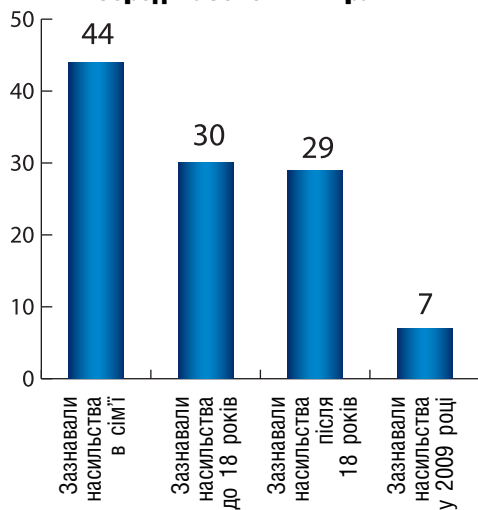

— Проблема насильства в сім'ї є однією з найактуальніших для українського суспільства, — заявила під час презентації результатів дослідження директор представництва Програми розвитку ООН в Україні Рікарда Рігер. — Сподіваємося, що ці результати привернуть увагу урядовців, засобів масової інформації, громадськості й допоможуть виробити ефективні інструменти протидії цьому ганебному явищу.

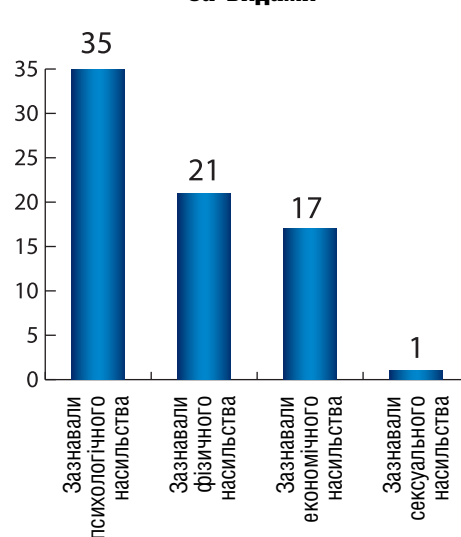
Під час дослідження соціологи опитали 1800 осіб методом особистого інтерв'ю.

Розповсюдженість насильства в сім'ї (%)

Розповсюдженість насильства в сім'ї серед населення України

Розповсюдженість насильства в сім'ї за видами

Крім наведених у графіках даних, соціологи виявили, що основною причиною різних ситуацій насильства найчастіше є алкогольне сп'яніння. Респонденти потерпали від психологічного, фізичного та економічного насильства найчастіше з боку батька чи чоловіка, рідше — з боку матері чи дружини. Сексуальне насильство найчастіше коїли чоловіки по відношенню до своїх дружин. Близько 75% жертв різних видів насильства ні до кого не зверталися по допомогу, решта зверталася переважно до родичів. Лише 10% жертв

фізичного насильства йшли до міліції. Загалом, 47% опитаних заявили, що в таких випадках слід звертатися до органів внутрішніх справ, водночас 45% міліції не довіряють.

— Це дослідження є важливим інструментом, — заявила керівник Управління програм допомоги Представництва Євросоюзу в Україні Лаура Гараньяні. — Слід підняти проблему не лише на урядовий рівень вирішення, але й на рівень громадянського суспільства. Ми повинні бути абсолютно нетерпимими до такого явища як домашнє насильство.

Євросоюз ставить до цієї проблеми надзвичайно серйозно. Зокрема, висловлює готовність до відповідного діалогу в рамках переговорів з підготовки Угоди про асоціацію між ЄС і Україною. Ми також дуже тісно співпрацюємо з ООН. Адже проблема домашнього насильства безпосередньо пов'язана з питаннями фундаментальних цінностей, а також з необхідністю досягнення Цілей тисячоліття. Україна взяла на себе певні міжнародні зобов'язання в цій сфері, а відтак повинна їх виконувати. ★

СТАРТУВАВ ПРОЕКТ ЗІ СПРИЯННЯ ЗАЛУЧЕННЮ ІНВЕСТИЦІЙ

На початку лютого відбулося офіційне відкриття проекту інструменту Твіннінг «Поліпшення показників роботи InvestUkraine: Українського центру сприяння іноземному інвестуванню відповідно до кращих європейських практик».

— Цей проект має досить складну і довгу назву — зауважила на офіційному відкритті в.о. директора центру Олена Ганцяк-Каськів. — Але суть його надзвичайно проста. Вона полягає в тому, що ми хочемо навчитися добре працювати. А це значить, що відкриті до провідного європейського досвіду. Ми маємо молоду, гарну команду, чудових партнерів. І дуже вдячні, що є такий, запропонований Європейським Союзом інструмент Твіннінг, який уможливує переймання досвіду.

З боку Європейського Союзу участь у проекті беруть експерти Міністерства економіки і технологій Німеччини та Польського державного інвестиційного агентства. Триватиме він два роки. Головне завдання проекту — випрацювати та застосовувати ефективні механізми залучення в Україну прямих іноземних інвестицій, використовуючи при цьому передовий міжнародний досвід. Він має два компоненти. Перший — дорадча допомога щодо вдосконалення інституційної та функціональної спроможності Українського центру сприяння іноземному інвестуванню. Другий — навчання й тренінги.

Радник Представництва Євросоюзу Ульріка Хауер у своєму виступі під час офіційного відкриття проекту наголосила на проблемах з інвестиційним кліматом в Україні.

— 2008 року Україна приєдналася до СOT і зараз стоїть перед необхідністю витримувати конкуренцію з боку інших держав. Тому пріоритетом для уряду має бути конкурентоспроможність української економіки, і іно-

На фото (зліва направо): керівник Українського центру сприяння іноземному інвестуванню Олена Ганцяк-Каськів, Радник Представництва Євросоюзу Ульріка Хауер та директор Департаменту співробітництва з ЄС Міністерства економіки Леонід Пирожков.

земні інвестори могли б зіграти в цьому позитивну роль, — сказала вона. — Прямі іноземні інвестиції сприяють збільшенню кількості робочих місць, вони приносять у країну нові технологічні стандарти, а також відкривають можливості для місцевих компаній вийти на міжнародні ринки. Але іноземні інвестори потребують передбаченого, некорумпованого й прозорого середовища, в якому вони працюватимуть. На жаль, всі ці фактори поки що не цілком присутні в українських реаліях.

Кінцевий користувач проекту — Український центр сприяння іноземному інвестуванню — заснований у серпні 2005 року постановою Кабінету Міністрів України. Основною його діяльністю є практичне запровадження державної інвестиційної політики. Організація бюджетна й неприбуткова, вона безкоштовно надає професійні консультативні послуги потенційним та існуючим інвесторам з питань започаткування та ведення бізнесу в Україні. ★

РОЗПОЧАТО ДЕМАРКАЦІЮ ПРИДНІСТРОВСЬКОЇ ДІЛЯНКИ КОРДОНУ

Наприкінці січня відбулося урочисте встановлення першого прикордонного знаку на центральній (придністровській) ділянці українсько-молдовського кордону на делімітаційній точці № 194, в селищі Велика Кісниця Ямпільського району Вінницької області.

Ця подія є важливою для демаркаційного процесу придністровської ділянки кордону. Участь у церемонії взяли міністр закордонних справ України Петро Порошенко та віце-прем'єр-міністр, міністр закордонних справ та з європейської інтеграції Молдови Юріє Лянке. Також присутніми були керівник Управління програм допомоги

Представництва Євросоюзу в Україні Лаура Гараньяні та виконувач обов'язків голови Місії ЄС з прикордонної допомоги Україні та Молдові (EUBAM) Удо Буркхолдер.

Ця місія має статус спостерігача у двосторонній Демаркаційній комісії з березня 2008 року. Найближчим часом EUBAM планує залучити декілька експертів для підтримки її діяльності. Місія сприяє покращенню якості прикордонних та митних послуг для громадян та бізнесу Молдови, України та ЄС на всьому українсько-молдовському кордоні.

НА «КРУГЛОМУ СТОЛІ» ОБГОВОРИЛИ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖСЛУЖБОВЦІВ

У Національній академії державного управління при Президенті України відбувся «круглий стіл» у рамках проекту інструменту Твіннінг «Підтримка та вдосконалення системи підготовки державних службовців в Україні». Участь у ньому взяли представники академії та Головного управління державної служби, секретаріату Президента, міністерств і відомств, парламенту, регіональних органів управління.

ЗАСІДАННЯ БУЛО ПРИСВЯЧЕНО ОЦІНЦІ ІСНУЮЧОЇ В УКРАЇНІ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖСЛУЖБОВЦІВ.

— Це питання має особливу вагу для розвитку нашої держави. Чинна система професійного навчання державних службовців потребує вдосконалення й насамперед наближення до стандартів Євросоюзу, — заявила заступник начальника Головного управління державної служби України Олена Тертишна. — Ми намагаємося поступово випрацювати стратегію підготовки держслужбовців, і одним із пріоритетних напрямків запланованих реформ є покращення інституційної спроможності системи підготовки. Приємно відзначити, що у вирішенні цих питань Україна не є самотньою. За короткий термін реалізації проекту

Твіннінг ми вже відчули допомогу наших експертів з різних країн-членів ЄС, за що ми їм щиро вдячні.

У дискусії взяли участь експерти інструменту Твіннінг з Франції, Іспанії, Польщі. Основною для обговорення стала доповідь Байби Петерсоне, заступника директора Латвійської державної канцелярії з питань державного управління. Вона ґрунтовно вивчила ситуацію у системі підготовки держслужбовців в Україні, напрацювала висновки й рекомендації.

Зокрема, зауваження Байби Петерсоне стосуються правового статусу та підпорядкування навчальних закладів різним гілкам влади — секретаріату президента та уряду. На її думку, це створює найбільшу перешкоду для удос-

коналення та модернізації координування загальним процесом підготовки держслужбовців. До того ж, регіональні навчальні центри створюються переважно обласними радами та іншими регіональними державними адміністраціями. Оця різниця у статусі також перешкоджає ефективному управлінню цими установами. Крім цього, експерт висловила свої зауваження щодо категорій навчальних програм, методів оцінки навчальних потреб та оцінки якості навчання, його вартості й фінансування підготовки держслужбовців.

Проект інструменту Твіннінг «Підтримка та вдосконалення системи підготовки державних службовців в Україні» було розпочато в жовтні 2009 року. Його загальна тривалість 24 місяці, бюджет — понад мільйон євро. 🇺🇦

НАГОРОДИЛИ ПЕРЕМОЖЦІВ «МЕДИЧНОГО» КОНКУРСУ

У січні відбулася церемонія нагородження журналістів — переможців національного конкурсу «Зміни себе — зміни світ», який проведено в рамках фінансованого ЄС проекту «Сприяння реформі вторинної медичної допомоги в Україні».

Конкурс тривав з 30 липня до 30 листопада 2009 року. Його метою було підвищити рівень поінформованості населення щодо ре-

комендацій проекту ЄС, які стосуються реформування системи охорони здоров'я в Україні.

Змагання проходило в різних номінаціях: відзначалися кращі теле- та радіопрограми, друковані публікації та матеріали електронних ЗМІ. Переможцями стали Наталія Клименко (телепрограма «Сімейний лікар — хто він?»), Надія Шерстюк («Радіо «Свобода», радіопрограма «Лікар для всієї родини») та Ірина Самарцева (Житомирська ОДТРК, радіопрограма «Здоров'я»), Галина Шевченко (Інтернет-видання «Хайвей», за статті: «Чим хворієш, Цвітінська лікарня?», «Проблеми і радощі лікаря Тетяни Володимирівни»). Переможці отримали призи по 10 тис. грн. Учасники, яким було присуджено другі та треті місця в номінаціях, одержали по 6–8 тис. грн.

ЄВРОСОЮЗ ВИДІЛИВ ГАЇТІ ПОНАД 400 МІЛЬЙОНІВ ЄВРО

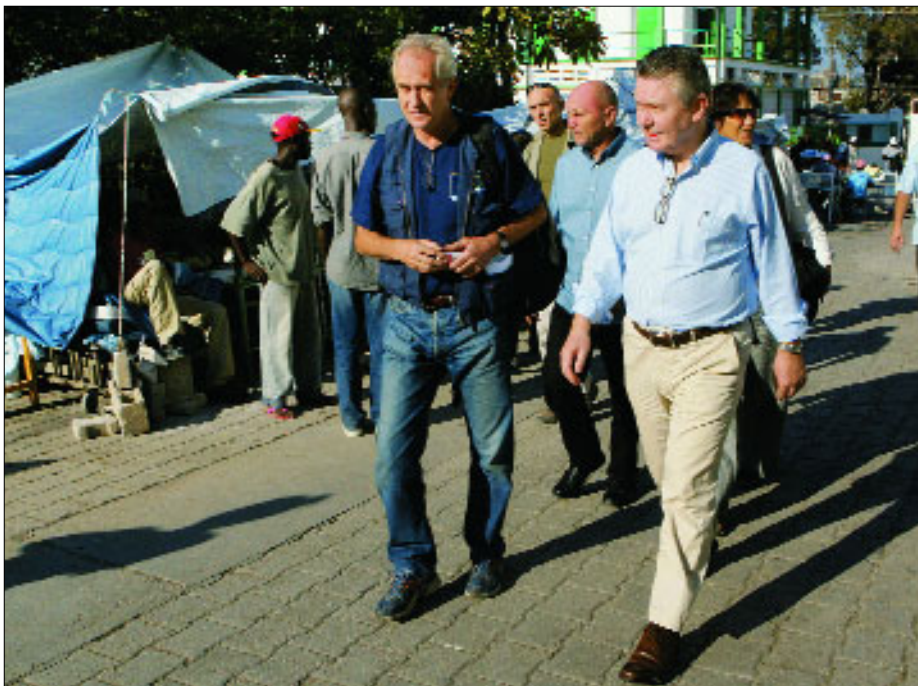
Трагедія невеличкої карибської держави Гаїті сколихнула весь світ. Вщент зруйновані внаслідок землетрусу 12 січня міста, сотні тисяч загинили... Усього стихійне лихо зачепило близько трьох мільйонів гаїтян.

ЯК І БАГАТО ІНШИХ КРАЇН ТА ОРГАНІЗАЦІЙ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ ОПЕРАТИВНО ВІДРЕАГУВАВ НА СТРАШНУ ТРАГЕДІЮ.

— Моє серце з родинами численних жертв цієї катастрофи, — заявив Президент Європейської Ради Герман Ван Ромпей. — Залишаюся з надією, що пораненим буде надано швидку допомогу, рятувальні команди продовжуватимуть звільняти людей, завалених уламками будівель. Європейський Союз відданий Гаїті — країні, з якою європейці мають багато зв'язків. На цю катастрофу ЄС та країни-члени відповіли швидко, в координації зі своїми міжнародними партнерами. Допомога надходить з усього Союзу: до Гаїті прямують медики, пожежні, підрозділи з очистки води, поставляються намети, ковдри та інші важливі для життя речі.

На кінець січня сукупні обсяги вже наданої допомоги з боку ЄС і заплановані на майбутнє становили понад 400 млн євро. Більше 120 мільйонів було виділено як негайна

Продовольча допомога від ЄС — роздають рис.

Тодішній Комісар ЄС з питань гуманітарної допомоги та розвитку Карел де Гюхт відвідав Гаїті незабаром після землетрусу.

гуманітарна допомога, понад 100 млн — на негуманітарні цілі, зокрема на відбудову зруйнованих будівель. Ще 200 мільйонів Єврокомісія передбачає виділити на довгострокові цілі з подолання наслідків землетрусу.

У січні Гаїті відвідав тодішній Комісар ЄС з питань гуманітарної допомоги й розвитку Карел де Гюхт. Питання допомоги постраждалій країні розглядалося на кіль-

кох надзвичайних засіданнях Ради ЄС із зовнішніх справ.

— Це великий тест для зовнішньої політики ЄС у світлі Лісабонської угоди, — заявила Високий представник Євросоюзу з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон. — Населення Гаїті й наша громадськість чекають швидких, ефективних і скоординованих дій. Саме це ми й робимо. ★

БРЮССЕЛЬ ДОПОМОЖЕ БОРОТИСЯ ЗІ СТИХІЙНИМИ ЛИХАМИ У ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ

Єврокомісія витратить 7,295 млн євро на допомогу країнам Центральної Азії у зменшенні наслідків стихійних лих.

— Ці кошти допоможуть вразливим верствам населення в регіоні, де кількість стихійних лих зростає, краще підготуватися до них й надійніше захиститися, — заявив з цього приводу тодішній Комісар ЄС з питань гуманітарної допомоги та розвитку Карел Де Гюхт.

Гроші Єврокомісії будуть спрямовані на фінансування організації менеджменту у випадку стихійних лих на регіональному рівні, механізмів координації дій, підвищення обізнаності населення, тренування та навчання, створення систем раннього попередження тощо.

Проекти реалізовуватимуть неурядові громадські організації та міжнародні структури, включаючи агентства ООН.

З лютого до Євросоюзу завітав Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмунсен, який зустрівся з Високим представником ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон (на фото). Крім нього, протягом останнього місяця «міністр закордонних справ» ЄС зустрілася з іншими світовими лідерами: у Нью-Йорку — з Генеральним секретарем ООН Бан Кі-Муном та держсекретарем США Гілларі Клінтон, у Берліні — з канцлером Німеччини Ангелою Меркель. Також Кетрін Ештон взяла участь у Міжнародній конференції по Афганістану.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЦЕНТРОБАНК ДОПОМОЖЕ КРАЇНАМ-КАНДИДАТАМ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ БАНК І ЄВРОКОМІСІЯ ПІДПИСАЛИ В СІЧНІ УГОДУ ЩОДО НАДАННЯ ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГИ КРАЇНАМ — КАНДИДАТАМ НА ВСТУП У ЄС І ПОТЕНЦІЙНИМ КАНДИДАТАМ. Вона полягатиме в покращенні мікро- і макроконтролю в банківській сфері. Фінансує програму Європейський Союз. Її тривалість два роки, бюджет — 2,65 млн євро.

Участь у програмі беруть Хорватія, Македонія, Албанія, Боснія і Герцеговина, Чорногорія, Туреччина, Сербія і Косово. В Євроко-

місії вважають, що стабільність банківських систем охоплених технічною допомогою країн дуже важлива для досягнення їхнього безперервного економічного росту. У такий спосіб Єврокомісія хоче допомогти згаданим державам продовжувати твердо дотримуватися курсу на євроінтеграцію.

У рамках цієї програми Європейський центральний банк разом з національними центробанками зони євро організує технічне співробітництво ЦБ і контролюючих органів країн-учасниць програми. Він залучить до нього низ-

ку партнерських інституцій, таких як Базельський комітет з банківського контролю, Комітет європейських банківських спостерігачів, Європарламент, Міжнародний валютний фонд, Світовий банк та інші.

Протягом 2010 року ЄЦБ і згадані структури організують інтенсивні регіональні тренінгові програми для приблизно 150 ключових представників інституцій, на яких розрахована програма. Крім тренінгів передбачено три семінари. ★

ЄС ТА ІРАК СПІВРОБІТНИЧАТИМУТЬ В ЕНЕРГЕТИЧНІЙ СФЕРІ

Європейський Союз та Ірак підписали Меморандум про розуміння щодо співпраці в енергетичній сфері. Документ випи- сує політичні рамки для посилення двосторонніх енергетичних відносин.

ЄС розглядає Ірак як надзвичайно важливого для енергетичного співробітництва партнера. Очікується, що ця країна стане постачальником газу для майбутнього Південного коридору. Також

Ірак є третьою у світі державою за обсягами запасів нафти.

— Ірак представляє життєво важливу ланку для забезпечення поставок в ЄС енергоносіїв, — заявив тодішній Комісар ЄС з питань енергетики Андріс Пібалґс. — Він уже є важливим постачальником нафти й може стати ключовим постачальником газу для Південного коридору. Зі свого боку, Євросоюз може допомогти Іраку в розвитку елек-

тричної інфраструктури й використання ресурсів поновлювальної енергії.

Згідно з підписаним у Багдаді меморандумом, ЄС зобов'язується сприяти розвитку енергетичної політики Іраку та його газовидобувної промисловості. Передбачено розробку Програми дій з енергетичного співробітництва між ЄС та Іраком на період 2010–2015 років, а також допомогу розвитку іракської ме-

режі трубопроводів, посилення їхньої безпеки та надійності. Також будуть визначені джерела та маршрути постачання газу з Іраку до ЄС.

Останніми роками Євросоюз суттєво зміцнив свої енергетичні відносини з партнерами на Близькому Сході та в Північній Африці. Спрямована на це політика є одним із елементів диверсифікації джерел постачання енергоносіїв в ЄС.

СТРАСБУРЗЬКИЙ ЄВРОСУД НАЙПОПУЛЯРНІШИЙ СЕРЕД РОСІЯН, РУМУНІВ, ПОЛЯКІВ ТА УКРАЇНЦІВ

Розташований у Страсбурзі Європейський Суд з прав людини — структура Ради Європи. Членами цієї організації є 47 європейських країн, у тому числі всі держави Європейського Союзу, кандидати на вступ до нього та потенційні кандидати.

Наприкінці січня було оприлюднено статистику діяльності суду за 2009 рік. Згідно з нею, найбільше заяв було надіслано зі скаргами на Росію — 13 666. На другому місці Румунія (5 242), на третьому — Польща (4 986). Україна посідає за цим показником четверте місце — 4 693 скарги на дії держави, які порушують Європейську конвенцію з прав людини.

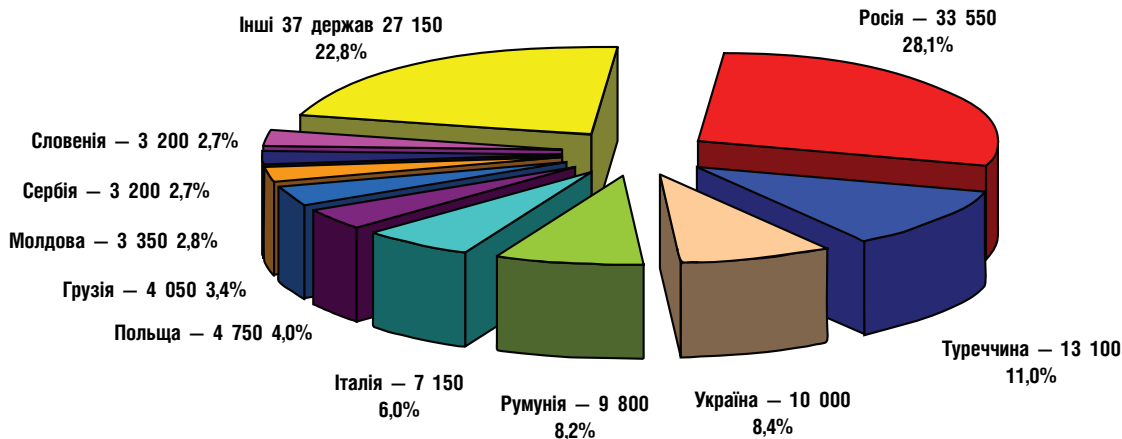
Звичайно, кількісний показник надісланих до Європейського суду з прав людини заяв не є абсолютним свідченням демократичності чи недемократичності держави або ж критерієм функціонування державних інституцій. Існує багато «але». Слід дивитися, наприклад, на кількість населення тієї чи іншої кра-

їни. Скажімо, щодо Грузії в 2009 році на 10 тис. осіб припадало п'ять звернень до Євросуду, тоді як щодо Туреччини — 0,6, України — 1,03, Польщі — 1,31 і так далі. З іншого боку, значна частина надісланих до суду заяв визнається непринятною для розгляду ним, і для різних країн відсоток таких заяв різний. Зрештою, Європейський суд з прав людини є, до певної міри, жертвою власного успіху — багатьма людьми він розглядається як остання й незаангажована інстанція у відстоюванні своїх прав, і цей імідж різний у різних країнах.

Усього станом на 31 грудня 2009 року на різних стадіях розгляду в Європейському суді з прав людини перебувало 119 300 заяв. Їх роз-

поділ за державами-«лідерами» показано на графіку (окремо виділено лише ті країни, на рахунку яких не менше 3 000 заяв). 🇺🇦

НІКІФОРСА ДІАМАНДУРОСА ПЕРЕОБРАНО ОМБУДСМЕНОМ

Європарламент переобрав грека Нікіфороса Діамандураса Європейським омбудсменом. За його кандидатуру проголосували 340 депутатів. Конкуренти Діамандураса бельгійець П'єр-Ів Монетт та італієць Вітторіо Ботоллі отримали відповідно 289 та 19 голосів.

Нікіфорос Діамандурос перебуває на посаді Європейського омбудсмена з 2003 року, новий його мандат завершиться 2014-го. Виступаючи перед європарламентаріями, він назвав головні пріоритети своєї подальшої роботи: за-

безпечення отримання громадянами ЄС переваг, передбачених Лісабонською угодою, посилення конструктивного діалогу з інституціями Євросоюзу та покращення послуг, що надаються громадянам, у тому числі за рахунок ефективнішого використання коштів.

Інститут Європейського омбудсмена було запроваджено в ЄС 1995 року для розслідування випадків поганого адміністрування, в тому числі через брак прозорості або внаслідок відмови надання певних документів чи інформації.

ЗАПОЧАТКОВАНО СТРАТЕГІЮ РОЗВИТКУ ДУНАЙСЬКОГО РЕГІОНУ

На початку лютого тодішній Комісар ЄС з регіональної політики Павел Самецькі розпочав серію консультацій щодо формування Європейської стратегії розвитку Дунайського регіону. Ця ініціатива має допомогти реалізувати економічний потенціал найдовшої європейської річки, а також поліпшити стан довкілля всередині та навколо всього регіону Дунаю.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ВІДБУЛАСЯ В НІМЕЦЬКОМУ МІСТІ УЛЬМ, ЧЕРЕЗ ЯКЕ ПРОТІКАЄ ДУНАЙ.

— Використання всього потенціалу Дунайського регіону має дати відповідь на спільні виклики, — зазначив Павел Самецькі. — Запровадження Європейської стратегії щодо Дунайського регіону сприятиме зміцненню інтеграції та подоланню розколу, економічної та соціальної нерівності, а також недоліків у інфраструктурі.

Комісар також підкреслив, що корисним для реалізації цієї ініціативи стане досвід, набутий Комісією у створенні Стратегії Балтійського моря у 2009 році.

Країнами-учасниками Європейської стратегії розвитку Дунайського регіону є Австрія, Болгарія, Чеська Республіка, Угорщина, Німеччина, Румунія, Словаччина, Словенія, Хорватія, Македонія, Чорногорія, Сербія, Боснія і Герцеговина, Молдова та Україна. Дводенна конференція надала можливість представникам національних урядів, органів місцевого самоврядування, бізнесу, неурядовим організаціям та науковцям обмінятися своїм баченням початкового плану дій. Відбулося три

семінари, кожен з яких стосується одного з пріоритетних напрямків стратегії: покращенню сполучень та системи зв'язку у Дунайському регіоні та поза ним; захисту довкілля, збереження водних ресурсів та запобігання природним катастрофам; зміцненню соціально-економічного, людського та інституційного розвитку.

Дунайська стратегія використовуватиме новий «макро-регіональний» підхід, який вперше був застосований щодо Стратегії Балтійського моря. Він не потребує ухвалення нових законів або заснування нових інституцій, а насамперед ґрунтується на тісніших контактах та координуванні роботи усіх учасників проекту. Крім того, ця стратегія не потребує надання окремих коштів: лише освоєння 95 млрд євро, виділених на 2007–2013 роки на макро-регіональне співробітництво, націлене на розв'язання місцевих проблем.

Форум в Ульмі розпочав серію конференцій та дебатів, що триватимуть до літа. Після цього Європейська Комісія запропонує План дій та систему управління. Обговорення цього документа країнами-учасниками ініціативи має розпочатися в січні 2011 року. ★

СТВОРЕНО ЄВРО-СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКУ АСАМБЛЕЮ МІСЦЕВИХ ВЛАД

Понад 70 представників регіональних та місцевих органів влади країн ЄС та його середземноморських партнерів зустрілися в Барселоні на інавгураційній зустрічі Євро-середземноморської асамблеї місцевих та регіональних влад.

Керівник уряду Каталонії Хосе Монтілья Агілсра (ліворуч) і президент Комітету регіонів ЄС Люк Ван ден Бранде (праворуч) під час переговорів.

ЦЯ АСАМБЛЕЯ БУДЕ АВТОНОМНОЮ ІНСТИТУЦІЄЮ, АЛЕ МАЄ НАМІР БРАТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ДІЯЛЬНОСТІ СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКОГО СОЮЗУ. Нині завершується процес вироблення внутрішньої структури та робочої програми цієї організації.

— Ми впевнені, що Середземноморський союз не повинен обмежувати себе традиційними дипломатичними відносинами. Тому беремо на себе зобов'язання щодо місцевого рівня, маємо намір здійснювати практичні проекти за сприяння регіонального й місцевого керівництва, які робитимуть свій внесок у покращення життя людей, — заявив президент Комітету регіонів ЄС Люк Ван ден Бранде.

Важливість та природність зв'язків між Європою та неєвропейськими країнами Середземномор'я гарно окреслив у своєму виступі мер Штудгарта (Німеччина) Вольфганг Шустер.

— Приблизно 100 тисяч мешканців Штудгарта є вихідцями з цього регіону, — зауважив він. — Тому я також почуваюся мером середземноморського міста. Культура країн центральної Європи зазнала великого впливу культурної спадщини Середземномор'я.

Мер марокканського міста Фез Хамід Хабат заявив:

— Багато років Фез реалізує конкретні проекти з Італією, Францією та Іспанією, особливо з Барселаною. З нею ми створили спільну цифрову бібліотеку. Цей проект слугує культурному обміну й взаємному розумінню і являє собою передовий досвід для всього регіону. ★

У ЄВРОПИ — ТРИ КУЛЬТУРНІ СТОЛИЦІ

Європейськими культурними столицями 2010 року є німецький Ессен, турецький Стамбул та угорське місто Печ. У січні в них пройшли урочисті інавгураційні церемонії.

Стамбул

Ессен, давня шахта

— «Європейська культурна столиця» досі є провідною ініціативою Європейського Союзу, хоч і розпочалася вона 25 років тому. І саме прихильність громадян забезпечила цій ініціативі успіх, — заявив Президент Єврокомісії Жозе Мануел Баррозу. — Без культури Європі та її громадянам бракувало би натхнення, креативності та духу інноваційності, які так потрібні для нашого спільного проекту.

Дослідження свідчать, що вибір того чи іншого міста Європейською столицею культури є каталізатором його культурного роз-

витку та трансформації. Першими цього звання удостоїлися 1985 року Афіни. Титул присуджується спеціальним журі, яке оцінює програми культурних заходів міст-номінантів. Заходи в рамках ініціативи «Європейська культурна столиця» фінансуються за рахунок Культурної програми ЄС та інших фондів.

Наприклад, Ессен для реалізації своєї програми культурних заходів у 2010 році отримав від Єврокомісії фінансування у розмірі 70,5 млн євро. Це місто відоме своїми виставковими центрами та діловою активністю:

11 зі 100 крупних концертів мають тут свої штаб-квартири.

Печ — освітній центр Угорщини, який славиться одним з найдавніших та найбільших університетів країни, а також давньою історією, що сягає часів Римської імперії.

Стамбул — старовинне місто, колишня столиця Візантії (Константинополь), Оттоманської імперії та Туреччини. Це місто, де перетинаються християнство та іслам, зустрічаються західна та східна культури. ★

Печ

ЄВРОСОЮЗ ОФІЦІЙНО ПРИЄДНАВСЯ ДО КОПЕНГАГЕНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ

У січні Європейський Союз офіційно повідомив про приєднання до Копенгагенських домовленостей, досягнутих у грудні 2009 року й спрямованих на боротьбу зі змінами клімату. Єврокомісія та Іспанія як головуєча в ЄС надіслали до ООН відповідного спільного листа.

— ЄС сповнений рішучості в тому, щоб швидко рухатися вперед до імплементації Копенгагенських домовленостей і досягти прогресу в підготовці угоди, якої ми потребуємо для стримування глобального потепління, — заявив Президент Єврокомісії Жозе Мануел Баррозу. — Ці домовленості є фундаментом, на якому будуватиметься майбутній договір.

Копенгагенські домовленості стали головним результатом міжнародної кліматичної конференції, яка проходила у столиці Данії 7–19 грудня минулого року. Документ обсягом 2,5 сторінки було підписано в останній день форуму лідерами 28 розвинутих країн і таких, що

розвиваються, а також Європейською Комісією. Разом країни-підписанти викидають в атмосферу понад 80% світового об'єму парникових газів. У документі вписано умови щодо скорочення цих викидів для розвинутих країн. Для країн, що розвиваються, передбачені пов'язані з цим компенсаційні заходи.

У грудні Євросоюз публічно висловлював своє розчарування результатами Копенгагенської конференції, оскільки намагався добитися на ній укладення юридично зобов'язуючої угоди, націленої на скорочення викидів парникових газів. У своєму листі Єврокомісія та Іспанія повторили позицію ЄС. Вона полягає в тому, щоб не допустити перевищення середньої температури на планеті порівняно з доіндустріальним рівнем більше ніж на 2°C. Для цього пік викидів CO₂ має припасти щонайпізніше на 2020 рік, потім до 2050-го вони повинні бути скорочені на 50% порівняно з 1990 роком, і в подальшому продовжувати зменшуватися. А для реалізації такого сценарію розвинуті країни мають скоротити свої викиди на 25–40% до 2020 року порівняно з рівнем 1990-го, а країни, що розвиваються, повинні досягти зменшення викидів на 15–20% від прогнозованого нині рівня.

У спільному листі Єврокомісії та Іспанії також наголошено на бажанні ЄС продовжити кліматичні переговори в рамках ООН з метою якнайшвидшого досягнення юридично зобов'язуючої угоди. Вона має набути чинності з 1 січня 2013 року, замінивши Кіотський протокол.

Планується, що наступний раунд відповідних переговорів у рамках ООН пройде у травні-червні цього року. 🇺🇦

ЄВРОКОМІСІЯ ЗАКЛИКАЄ ДО ЖОРСТКІШОГО КОНТРОЛЮ ЗА УПРАВЛІННЯМ ВІДХОДАМИ

Європейська Комісія рекомендує створити загальноєвропейську структуру, яка була б відповідальною за імплементацію та застосування закону ЄС про утилізацію відходів. Потреба в цьому випливає із проведеного Комісією дослідження.

БРЮССЕЛЬ КОНСТАТУЄ, ЩО НЕЗАКОННІ ЗВАЛИЩА СМІТТЯ ПРОДОВЖУЮТЬ БУТИ МАСШТАБНИМ ЯВИЩЕМ В ЄС, РАЗОМ З ТИМ НЕ ВСІ КРАЇНИ-ЧЛЕНИ ДЕМОНСТРУЮТЬ НАЛЕЖНЕ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ. Контроль за тим, щоб утилізація сміття не становила загрози для довкілля, є нині одним із найсерйозніших природоохоронних викликів для Союзу. За припущеннями Єврокомісії, щороку в ЄС генерується 26 млрд тонн відходів — при цьому близь-

ко 90 млн тонн класифікують як шкідливі.

Ще 2008 року Європейський Парламент ухвалив резолюцію, в якій закликав Комісію вивчити можливості створення природоохоронної інспекції ЄС. Така агенція стежила б за ефективністю відповідних виконавчих служб у країнах-членах, допомагала б у координації контрольних дій та проводила б інспекційну діяльність. Брюссель вважає, що створення такої структури могло б бути поєдна-

но з започаткуванням інституції, відповідальної за прямі інспекції та контроль за утилізацією управлінням відходами у випадках серйозної невідповідності закону ЄС.

Єврокомісія наголошує, що цілковита імплементація законодавства з утилізації відходів зменшила б емісію парникових газів зі сміттєзвалищ, включаючи метан, на 200 млн тонн CO₂ щороку. Це б щорічно заощаджувало 2,5 млрд євро. 🇺🇦

МІФИ Й РЕАЛІЇ НАВЧАННЯ В НІМЕЧЧИНІ

Вирушаючи на навчання до Німеччини, я був сповнений безлічі культурних стереотипів — як щодо життя у Європі в цілому, так і у цій країні зокрема. Що ж, після чотирьох місяців, проведених у Гюте-Університеті Франкфурта-на-Майні, мушу визнати: багато моїх попередніх уявлень виявились хибними.

ПЕРШЕ, ЩО ВПАДАЄ В ОКО: СТУДЕНТИ НЕ ПОСПИШАЮТЬ ВИВЧИТИСЯ. НАВЧАННЯ МОЖЕ ЗАЙМАТИ ВІД 4 ДО 6 РОКІВ, А НА ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ ЯК ПРАВО ЧИ МЕДИЦИНА, НАВІТЬ ДОВШЕ. Наприклад, право на практику німецькі юристи отримують в середньому в 26–28 років. Доти вони фактично перебувають на державному утриманні — залежно від федеральної землі це може виражатися або у стипендіях різного обсягу, або у безкоштовному навчанні. Протягом семестру студенти відвідують лише 4–5 дисциплін (в українських університетах вдвічі більше). Думаю, саме все це і сприяє виникненню стереотипів про те, що західна освітня система є менш вимогливою до студентів і готує фрагментованих, вузькоспеціалізованих фахівців.

Проте саме реальне знайомство з цією освітою і є найкращим спростуванням такого міфу. Так, на юридичні та економічні спеціальності до Франкфуртського університету щороку вступають 450–500 студентів. Але лише чверть з них отримує диплом, причому найбільші «відсиви» відбуваються вже під час перших семестрів. Не можу сказати також, що у студентів багато вільного часу — в будній день у загальній університетській бібліотеці майже немає вільних місць. І це при тому, що вона вміщує понад півтисячі користувачів одночасно і крім неї є ще спеціальні, фахові бібліотеки.

Може скластися враження, що всі німецькі студенти — старанні, наполегливі і працьовиті люди, уособлення архетипів німецької пунктуальності та прискіпливості. Та це не так. У живому спілкуванні між українськими й німецькими студентами різниці дуже мало. Хобі й способи згаяти вільний час тут майже не відрізняються від українських: гамірні вечірки, подорожі, кіно і просто байдкування за пивом у веселій компанії теж займають ліву частку дозвілля.

Інша справа, що німецький студент має абсолютно реальну мотивацію для навчання. Мова не про гарантоване працевлаштування випускника, яке так часто обіцяє повернути українська влада. Навчаючись, німецький студент набагато чіткіше розуміє, що саме він вчить і чим займатиметься у майбутньому. Виші готують не збитковий трудовий ресурс, яким уже і так переповнений ринок, а висококваліфікованого професіонала, що знатиме собі

ціну і зможе продавати здобуті знання й навички на ринку праці. Відтак у студента є мотивація отримати не просто диплом, а саме цей «товар».

До слова, в цих випадках апологети різних теорій «вищості» слов'янських народів люблять розповідати про «теплоту» і більшу щирість східноєвропейців порівняно з більш індивідуалістичною й прагматичною культурою заходу. Але принаймні в навчальному процесі спостерігаєш прямо протилежні речі. Справді, уся система оцінювання побудована на рейтинговій основі, проте конкуренції немає — більшість завдань складені таким чином, що виконати їх самостійно майже неможливо. А тому лівова частка навчання проходить в командах, групових брейнстормінгах та тьюторіалах. Що ж до індивідуалізму, то тут в це поняття вкладається дещо інше значення. Наведу один приклад: більшість з нас знайома з міфом про німців, які завжди неухильно дотримуються встановлених норм і правил. Проте в житті це зовсім не так. Ви побачите авто, які проскочать на червоне світло чи зроблять розворот у недозволеному місці. Але цікаво інше: навіть на найтихішій вулиці з одностороннім рухом, в ситуації, коли немає жодної рухомої автівки і більшість просто проїгнорує набридливий червоний знак світлофора, завжди знайдуться двоє-троє людей, які все ж стоять на бруківці й чекають на зелене світло.

Рівень загальної освіти й культурного розвитку, обмеженість яких також часто приписують високорозвиненим, спеціалізованим культурам, особисто мені здаються занадто нечіткими категоріями, щоб їх адекватно оцінити. З одного боку, я був у ситуації, коли викладач запитала: що це за маленька країна між Україною і Румунією? З боку іншого — на кількох вечірках і фуршетках замість стандартних тем «про погоду та футбол» я міг вільно обговорювати російську літературу срібної доби з людьми, яких з цією темою нічого, окрім хобі, не пов'язує. Не менш несподіваним фактом виявилася надзвичайна популярність опери як серед людей старшого віку, так і серед молоді — квитки розкуповують ще за місяць до вистави. Західна освіта є більш фахово-орієнтованою, а відтак у знаннях людей іноді трапляються досить приголомшливі прогалини. Проте практично завжди існує щи-

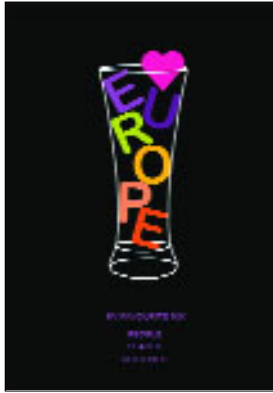
ре бажання цю прогалину закрити й дізнатися більше. Досить лише поглянути на віковий зріз студентів моєї програми — чимало з них уже мають багаторічний стаж роботи та стабільний дохід, багатьом вже за 30. Тим не менше «кризові відпускні» вони вирішили витратити не на проїдання, а інвестувати у власний розвиток. І не можна сказати, що вони в чомусь програють більш «свіжому», молодшому поколінню.

Насамкінець доречно було б згадати і рівень матеріального забезпечення німецьких вишів. Не секрет, що воно в рази перевищує українські аналоги: тут персоналізована електронна навчальна платформа, високошвидкісний wi-fi на всій території університету, засоби для здійснення мультимедійних презентацій в аудиторіях, доступ до наукових баз в Інтернет (Jstor, Westlaw, Lexis-Nexis та ін.) — до всього цього учень отримує доступ разом зі студентським квитком. Проте було б занадто просто пояснювати все це лише більшими об'ємами державного фінансування. Університети в Німеччині не просто установи для підготовки кваліфікованої робочої сили — вони також є і реальними осередками наукової діяльності. Зокрема, спонсорами Франкфуртського університету виступають такі корпорації як Deutsche Bank,

(Закінчення на стор. 26)

СТУДЕНТКА З ПОЛЬЩІ СТАЛА АВТОРОМ ПОСТЕРУ ДНЯ ЄВРОПИ–2010

Польська студентка Марія Міленко стала переможницею конкурсу на офіційний постер Дня Європи–2010. Таке змагання вже традиційне для ЄС. Саме молоді доручають розробити символ свята всеєвропейського єднання.

ЦЬОГО РОКУ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ МОГЛИ ВЗЯТИ ГРОМАДЯНИ АБО РЕЗИДЕНТИ ЄВРОСОЮЗУ, НАРОДЖЕНІ ПІСЛЯ 1985 РОКУ. Всі роботи мали відображати тему змагання — I ♥ Еуропа (Я люблю Європу). Свої роботи автори надсилали через офіційний веб-сайт <http://www.designeurope2010.eu>. Після цього журі визначало 12 фіналістів, малюнки яких були виставлені на сайт змагання. Потім розпочалося он-лайн голосування, участь в якому міг взяти будь-який громадянин або резидент ЄС.

День Європи в ЄС відзначають 9 травня. Цього дня 1950 року тодішній міністр закордонних справ Франції Робер Шуман виголосив промову, в якій закликав до європейської інтеграції.

МАРІЯ МІЛЕНКО навчалася в Академії високого мистецтва у Познані. Її постер набрав близько 417 тис. голосів, майже втричі випередивши роботу, яка посіла друге місце. Вона відповіла на кілька запитань «Євробюлетеня».

— Чи очікували ви на перемогу?

— На початку змагання не надто очікувала виграти, хоча й сподівалася. Потім тривалий час точилася боротьба за лідерство між мною та іспанською учасницею, Елізабет. То я була на першому місці, то вона. Але за кілька днів до завершення голосування з'ясувалося, що Елізабет не дотрималася деяких правил змагання. Ніби була якась хакерська програма, що допомагала їй набирати голоси. Отже, Елізабет дискваліфікували, а я залишилася лідером з великим відривом. Таким чином, у кінці перемога вже не була несподіванкою.

— Чим особисто для вас є День Європи?

— У День Європи ми святкуємо те, що живемо в гармонії та мирі. Це також нагода подумати про інші країни та нації, що живуть у Європі. Власне, гарна можливість по-

думати про майбутнє всіх нас — і, можливо, створити щось нове.

— Яка ваша майбутня професія, які захоплення?

— Моя майбутня професія — графічний дизайнер. Але я досі не впевнена, що вона буде основною. Я б хотіла відкрити галерею, займатися скульптурою, мати свою власну майстерню. Уже нині маю багато замовлень щодо дизайнерських робіт, водночас наступні два роки ще вчитимусь. Отже, ще досить часу, щоб вирішити, що саме робитиму.

Мої хобі пов'язані з графічним дизайном, скульптурами. Також люблю виготовляти з різних матеріалів прикраси — щоправда, не з золота, срібла й подібних. А ще веду в Інтернеті два блоги <http://drawear.blogspot.com> та <http://mariacraft.blogspot.com>.

МІФИ Й РЕАЛІЇ НАВЧАННЯ В НІМЕЧЧИНІ

(Закінчення. Початок на стор. 25)

Citi, JP Morgan, Lufthansa та інші. Але ця діяльність аж ніяк не є добродійністю на користь малозабезпечених — викладачі університету постійно задіяні в різноманітних науково-дослідницьких проєктах, моделюванні нових теорій, експертній оцінці проєктів тощо. Прямо чи опосередковано беруть участь у цьому й студенти. Як результат науковий ступінь

здобувається тут порівняно важче, але також має і значно вищу цінність.

Попереду в мене більша частина студентського шляху в Німеччині — дві сесії, двомісячна практика в німецькій юридичній фірмі та написання дипломної роботи. Проте вже зараз можна сказати, що у житті в цій країні немає чогось екстраординарного — багато соціально-економічних і політичних аспектів, на які люблять рівнятися українські політики, на-

віть серед самих тутешніх мешканців викликають чимало суперечливих думок. Але якщо говорити суто про навчання, то можна зробити такий висновок: інститут вищої освіти в Німеччині є більш цілісним і краще інтегрованим в соціально-економічну систему країни.

Тарас Стаднійчук,
студент магістерської програми
з права та фінансів (LLM Law & Finance)
Гьоте-Університету Франкфурта-на-Майні

Читайте в наступному номері: • У ЄС відбувся черговий День безпечного Інтернету.

- Євросоюз працює над спільною стратегією з виробництва й використання електромобілів. Цьому було присвячено неформальну зустріч міністрів з питань промисловості.

7 травня 2009 року в Празі на саміті було дано урочистий старт ініціативі ЄС Східне партнерство

Беніта Ферреро-Вальднер — перший Комісар ЄС з питань Європейської політики сусідства. Називає себе «мамою» ЄПС

Сфери діяльності Євросоюзу

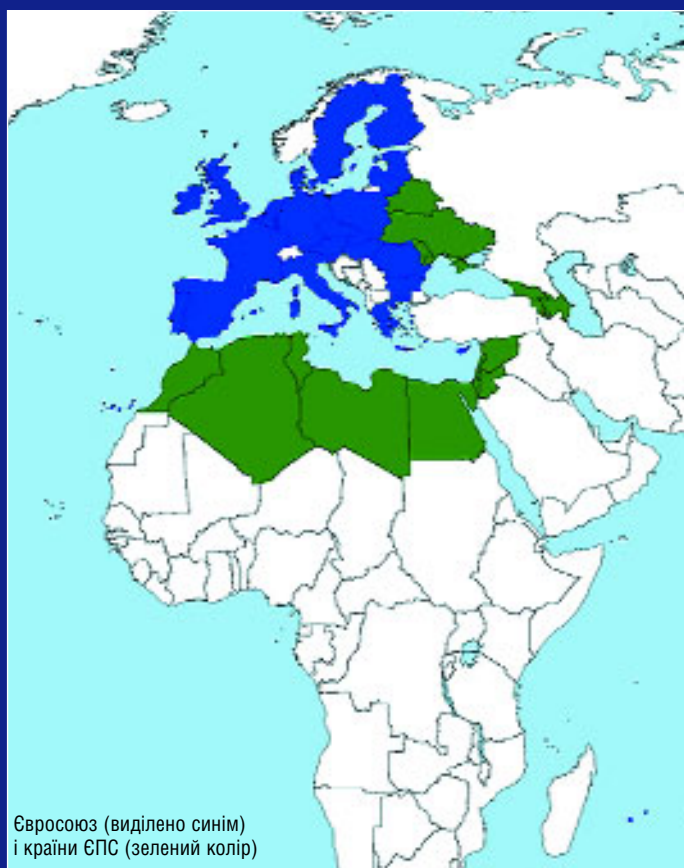
Європейська політика сусідства

Європейська політика сусідства є відносно новою. Вперше концепція ЄПС була викладена у Повідомленні Єврокомісії «Ширша Європа» у березні 2003 року. 12 травня 2004-го Комісія представила конкретну стратегію реалізації ЄПС.

Європейська політика сусідства охоплює Алжир, Азербайджан, Білорусь, Вірменію, Грузію, Єгипет, Ізраїль, Йорданію, Ліван, Лівію, Молдову, Марокко, Сирію, Туніс, Україну, а також Палестинську автономію. Метою є створити на південь і схід від кордонів розширеного ЄС зону миру й добробуту шляхом налагодження тісних довготривалих відносин з сусідніми країнами. Також ЄПС спрямована на те, щоб не допустити виникнення нових ліній розділу між ЄС та його сусідами, надати їм можливість брати участь у різних видах діяльності Євросоюзу шляхом тіснішої політичної, економічної, культурної співпраці та взаємодії в галузі безпеки. Водночас Європейська політика сусідства не стосується питань членства.

У рамках ЄПС вже існує низка ініціатив, зокрема Середземноморський союз та Східне партнерство. Остання була започаткована у травні минулого року й стосується шістьох східноєвропейських сусідів ЄС, зокрема й України.

Для фінансування діяльності в рамках ЄПС було запроваджено новий Європейський інструмент сусідства й партнерства (ЄІСП), який з 2007 року замінив програми технічної допомоги «ТАСІС» і «МЕДА».

Євросоюз (виділено синім) і країни ЄПС (зелений колір)

Грудень 2009 року, міністерська зустріч у рамках Східного партнерства. Зліва направо: міністри закордонних справ Білорусі Сергій Мартинюк, України Петро Порошенко, Польщі Радослав Сікорський, Латвії Маріс Рієкстіньс

13 липня 2008 року. Париж. Саміт, присвячений створенню Середземноморського союзу. Зліва направо: Президент Єврокомісії Жозе Мануел Баррозу, президент Єгипту Хосні Мубарак та Франції Ніколя Саркозі, Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун